

vergadering **41**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Plenaire Vergadering

van 22 juni 2016

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	4
VERONTSCHULDIGINGEN	4
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	4
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	4
ACTUELE VRAAG van Rob Beenders aan Bart Tommelein, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de plannen van de VREG om de distributiekosten te berekenen op basis van capaciteit in plaats van verbruik	
ACTUELE VRAAG van Johan Danen aan Bart Tommelein, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de nieuwe tariefmethodologie van de VREG en de negatieve gevolgen voor wie spaarzaam omspringt met elektriciteit	
ACTUELE VRAAG van Willem-Frederik Schiltz aan Bart Tommelein, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de toekomst van de distributienettarieven	5
VERWELKOMING	11
ACTUELE VRAAG van Wouter Vanbesien aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de dading van de BAM met het vastgoedbedrijf Imobe voor de aankoop van een deel van de Oosterweelgrond	11
ACTUELE VRAAG van An Christiaens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over verkeerseducatie voor het schooljaar 2016-2017	13
ACTUELE VRAAG van Peter Persyn aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de gevolgen van de organisatie van een zogenaamd tweetalige Brusselse wachtdienst van huisartsen	16
ACTUELE VRAAG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de gevolgen van het nieuwe arrest van het Europese Hof van Justitie met betrekking tot het Vlaamse Taaldecreet van 19 juli 1973 dat het taalgebruik in de sociale verhoudingen tussen werkgevers en werknemers regelt	20
ACTUELE VRAAG van Gwenny De Vroe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de verschillende initiatieven om plastic zakjes te verbieden	
ACTUELE VRAAG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het vormgeven van het Vlaamse beleid rond plastic winkelzakjes	22
ACTUELE VRAAG van Miranda Van Eetvelde aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het dreigende tententekort voor de zomerkampen van de jeugdbewegingen	26
ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over het bijwonen van de iftarmaaltijd door de minister-president in een niet-erkende moskee	29

ACTUELE VRAAG van Koen Daniëls aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over een automatische communicatie tussen parket, het departement Onderwijs en het schoolbestuur bij strafrechtelijke en tuchtrechtelijke vervolgingen van leerkrachten	
ACTUELE VRAAG van Jo De Ro aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over leerkrachten die betrokken zijn in een onderzoek naar pedofilie	31
ACTUELE VRAAG van Tine Soens aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de verontrustende cijfers betreffende de slaagkansen van studenten met een handicap in het hoger onderwijs	36
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	39
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van de regelgeving voor ruimtelijke uitvoeringsplannen teneinde de planmilieueffectrapportage en andere effectbeoordelingen in het planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen te integreren door wijziging van diverse decreten – 687 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	39
Artikelsgewijze bespreking	41
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Zuid-Afrika inzake het verrichten van betaalde werkzaamheden door partners van het diplomatiek en consulaire personeel, ondertekend te Pretoria op 14 januari 2016	
– 722 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	41
Artikelsgewijze bespreking	41
MOTIE van Wouter Vanbesien tot onderzoek door het Rekenhof naar de dading tussen de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM) en Imobe nv	
– 839 (2015-2016) – Nr. 1	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	42
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van de regelgeving voor ruimtelijke uitvoeringsplannen teneinde de planmilieueffectrapportage en andere effectbeoordelingen in het planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen te integreren door wijziging van diverse decreten – 687 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 3	
Hoofdelijke stemming	42
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Zuid-Afrika inzake het verrichten van betaalde werkzaamheden door partners van het diplomatiek en consulaire personeel, ondertekend te Pretoria op 14 januari 2016	
– 722 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	43
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	43
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	43
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	46
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	46

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Rik Daems, Piet De Bruyn, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Katia Segers: ambtsverplichtingen;

Ortwin Depoortere: familieverplichtingen;

Caroline Bastiaens, Mathias De Clercq, Ingeborg De Meulemeester, Guy D'haeseleer, Ann Soete, Freya Van den Bossche, Karim Van Overmeire: gezondheidsredenen.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 60/33)

In de plenaire vergadering van woensdag 9 maart 2016 hebben wij het Rekenhof en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen respectievelijk om een onderzoek en een advies gevraagd over het systeem van erkenningen van opleidingen inzake het stelsel betaald educatief verlof.

Bij brief van 13 juni 2016 heeft de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ons zijn advies overgemaakt. Het Rekenhof heeft zijn verslag bezorgd op 15 juni 2016.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Wouter Vanbesien bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vanbesien heeft het woord.

Wouter Vanbesien (Groen): Voorzitter, ik heb u een motie bezorgd over de vraag aan het Rekenhof om een onderzoek in te stellen naar de dadings die de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM) heeft afgesloten met het vastgoedbedrijf Imobe. Mijn vraag is om dat aan de agenda van vandaag toe te voegen.

De voorzitter: We zullen ons straks uitspreken over dit voorstel tot aanvulling van de agenda.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van Rob Beenders aan Bart Tommelein, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de plannen van de VREG om de distributiekosten te berekenen op basis van capaciteit in plaats van verbruik

ACTUELE VRAAG van Johan Danen aan Bart Tommelein, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de nieuwe tariefmethodologie van de VREG en de negatieve gevolgen voor wie spaarzaam omspringt met elektriciteit

ACTUELE VRAAG van Willem-Frederik Schiltz aan Bart Tommelein, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de toekomst van de distributienettarieven

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Minister, we hebben vandaag gelezen dat de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) is gestart met een nieuwe vorm van tarifiering om de elektriciteitsfactuur te berekenen, namelijk een capaciteitsvergoeding. De afgelopen anderhalf jaar is de elektriciteitsfactuur al met ongeveer 400 euro voor een modaal gezin gestegen. Ik denk dan aan de btw-verhoging van 6 naar 21 procent, de energieheffing, de vennootschapsbelasting die erbij is gekomen en het afschaffen van de gratis stroom. Een allegaartje van maatregelen heeft ervoor gezorgd dat vandaag de elektriciteitsfactuur voor zowat elke Vlaming exponentieel gestegen is.

Vandaag is er een nieuwe vorm van elektriciteitsberekening in de maak. Er komt een consultatieronde waarbij mensen zullen worden betrokken. Het enige wat vandaag al zichtbaar is, zijn de simulaties van die capaciteitsvergoeding. Die simulaties die vandaag beschikbaar zijn, tonen dat wie minder dan 3500 kilowatt per jaar verbruikt, met een capaciteitsvergoeding meer zal moeten betalen voor de elektriciteitsfactuur. Minister, dat staat haaks op het beleid dat u voert. Uzelf zet volop in op een lager elektriciteitsverbruik, en dat is een correct beleid. U wilt dat zo veel mogelijk Vlamingen zo weinig mogelijk energie verbruiken, en u stimuleert dat men tal van initiatieven.

Het kan natuurlijk niet de bedoeling zijn dat Vlamingen vandaag investeringen doen om hun elektriciteitsverbruik te doen dalen om dan in 2019 tot de conclusie te komen dat ze net door dat lagere verbruik meer moeten betalen.

Minister, u zet volop in op energie-efficiëntie, maar welke garanties kunt u de Vlamingen bieden dat dit beleid niet zorgt voor een hogere elektriciteitsfactuur in 2019?

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Minister, ik zal u mijn inleiding besparen, want die lijkt heel erg op die van de vorige spreker.

Ik vraag me af in wat voor land wij leven. Energiebesparing wordt bestraft en het omgekeerde wordt beloond. Dat blijkt niet alleen uit de nota die nu voorligt en nog niet is goedgekeurd – maar we weten wel welke richting men uit wil gaan – maar ook uit tal van vorige maatregelen die de regering heeft genomen.

Stel u maar eens voor: een alleenstaande moeder die op de kleintjes let, wordt gestraft omdat ze weinig energie gebruikt en een grootverbruiker die het omgekeerde doet, wordt beloond. Ik vind dat een gekke wereld, ik vind dat het omgekeerde van wat zou moeten gebeuren.

Minister, daarom wil ik u een concrete vraag stellen: wat gaat u doen om de prikkel voor energie-efficiëntie te vergroten zodat gebruikers die spaarzaam omspringen met energie, worden beloond in plaats van gestraft?

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Minister, ik zal u geen inleiding besparen, want die is helemaal anders dan die van de voorgangers. Het capaciteits-tarief zoals het vandaag voorzichtig en verkennend door de regulator naar voren wordt gebracht, is een verstandig instrument. We kennen al jaren een capaciteitstarief. Dat is ook wat je betaalt voor een mobiel telefonieabonnement, dat is ook met bundels van verbruikscategorieën voor een bepaalde capaciteit die je vraagt zoals voor je mobiel internet enzovoort. Dat is dus helemaal niet zo vreemd. In die categorie is er ondertussen ook wat werk geleverd om ervoor te zorgen dat mensen nog altijd besparen en proberen een zo zuinig mogelijk abonnement te nemen, dat niet tot meer armoede en verbruik leidt.

Minister, ik heb begrepen dat de regulator, tot nader order een onafhankelijk orgaan, zich bezint over wat een toekomstig tarief zou kunnen zijn, pas met ingang in 2019. Vandaag ligt er een voorstel van decreet voor in het parlement om de regulator te hervormen. We hebben al verschillende contactnames gehad. Het debat over de tariefmethodologie is een debat dat verder in het parlement moet worden benaarstigd. Hoe evalueert u het capaciteitstarief?

De voorzitter: Minister Tommelein heeft het woord.

Minister Bart Tommelein: Collega's, dank u voor uw vragen, maar u weet allemaal dat dit een bevoegdheid is van de onafhankelijke regulator en dat een regering en een minister daar niet in mogen en kunnen tussenbeide komen. Dat weet u alle drie, maar goed, geen enkel probleem, ik beantwoord zeer graag uw vragen.

Eerst en vooral stelt het regeerakkoord dat de tarieven moeten worden hervormd. Dat staat in het regeerakkoord. Zoals u weet, voer ik het regeerakkoord uit, maar in deze zaak is het de VREG die daartoe de eerste aanzet moet geven. Eén zaak is duidelijk: onze huidige tariefstructuur beantwoordt niet meer aan de evolutie en de verandering van het energielandschap in Vlaanderen. We willen allemaal verandering, we willen allemaal vernieuwing, we willen allemaal hernieuwbare energie, we willen allemaal andere methodes en systemen, maar we willen wel dat de tariefstructuur zoals die vandaag bestaat, ongewijzigd blijft. Ik denk dat dat niet kan. Trouwens, collega's, de mensen voelen dat ook zo aan. De Vlamingen willen een eerlijke, duidelijke tariefstructuur. Met andere woorden: laat het maar zoals het is, is geen optie.

De Vlaamse energieregulator is net zoals de mediaregulator of de telefonieregulator een onafhankelijke regulator. Die wordt binnenkort waarschijnlijk benoemd door dit parlement. Er ligt vandaag een ontwerp van decreet bij de Raad van State, pardon, een voorstel van decreet, want het is geen initiatief van mij, maar van parlementsleden. Als het terugkeert, zal het parlement het laatste woord hebben over die regulator. Dat betekent ook dat over de discussies en de debatten over de beslissingen die de VREG neemt, het niet de minister is die zijn licht moet laten schijnen op wat daar gebeurt, maar het parlement. Zo hoort het ook. Ik zal ook mijn mening geven, als burger, als Vlaming. Maar de regering zal daar niet in tussenbeide komen. Zoveel is duidelijk.

Het is mijn ambitie en ook die van de regering om te evolueren naar een nieuw, duurzaam energielandschap. Dat betekent dat we onze systemen moeten veranderen, het betekent dat we moeten inzien dat we niet kunnen voortgaan met de systemen van vandaag, dat we een draagvlak moeten creëren voor

hernieuwbare energie. Dat is duidelijk. De discussies van de laatste maanden en jaren hebben er al voor gezorgd dat dat draagvlak onderuit is geslagen. We hebben nu eindelijk weer wat geloof van de Vlamingen in hernieuwbare energie. Volgende vrijdag breng ik het Zonneplan op de ministerraad en in de komende weken kom ik ook met andere plannen om ervoor te zorgen dat het draagvlak weer groeit.

Ook de tariefstructuur is daar een onderdeel van. En ik betreur een beetje dat zodra er door de regulator ook maar één stap wordt gezet om iets te veranderen aan de tariefstructuur, de zaak onmiddellijk gepolitiseerd wordt, er onmiddellijk een politiek verhaal van wordt gemaakt om de mensen weer bang te maken. We zullen dat evalueren op het moment dat de beslissing genomen wordt. Dit is trouwens een consultatieronde. De meningen vragen van de spelers op het terrein, meer is dat niet. Dus de mensen nu bang maken dat de tarieven gaan stijgen en dat het allemaal veel duurder zal worden ... Eén ding wil ik u wel zeggen: het zal veranderen in de komende jaren, en het zal voor de mensen beter moeten worden. Dank u. *(Applaus bij de meerderheid)*

Rob Beenders (sp.a): Bedankt, minister. In het regeerakkoord staat wel iets meer dan dat de tarieven hervormd moeten worden. In het regeerakkoord staat duidelijk dat u wilt evolueren naar een capaciteitstarief. Dat er vandaag in de media wordt verteld dat de elektriciteitsfactuur zal stijgen, is ook omdat er heel wat simulaties zijn gemaakt door spelers, die ook letterlijk aangeven dat als de hervorming zou plaatsvinden zoals die nu gepland is, de laagverbruikers meer zullen betalen.

Daarom is het belangrijk dat u een signaal geeft. Als de Vlamingen vandaag opgeroepen worden om te investeren in hernieuwbare energie en er alles voor doen om hun elektriciteitsverbruik te doen dalen, dan mag er geen enkel signaal komen dat er ook maar enigszins een risico bestaat dat die mensen over drie jaar een factuur krijgen die hoger is dan vandaag. En dat is wel uw taak. Als er vandaag berekeningen rondgaan en simulaties worden rondgestuurd, dan moet u daarop reageren.

Als effectief blijkt, minister, dat de laagverbruikers meer zullen moeten betalen met een capaciteitsvergoeding, bent u dan bereid om in te grijpen?

Johan Danen (Groen): Dank u wel, minister. Ik hoor u graag zeggen dat het duurzamer en eerlijker moet, maar ik moet u zeggen: het moet anders en het kán anders. Maar als uit de consultatienota, die al vrij richtinggevend is, blijkt dat de kleine gebruiker, degene die op de kleintjes let, meer gaat betalen dan mensen die anders met energie omgaan, dan is het mijn plicht als parlementslid om daarop te wijzen, om u en de regering ervoor te behoeden dat u dezelfde fouten maakt als bij een vorige maatregel – en we weten tot wat dat allemaal geleid heeft. Ik wil vooral dat de mensen die aan energiebesparing doen, die zuinig met energie omgaan, beloond worden in de plaats van bestraft.

Ik herhaal mijn vraag van daarstraks, want ik heb daar geen antwoord op gehad: welke maatregelen zult u nemen om mensen te prikkelen, om energiezuinigheid te belonen in plaats van te bestraffen? *(Applaus bij Groen)*

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Collega's, als lid van de meerderheid apprecieer ik het ten zeerste als de oppositie ons het vuur aan de schenen legt, ons dwingt om het beste in onszelf boven te halen, het ons moeilijk maakt. Maar ik krijg het er eerlijk gezegd wel een beetje van op mijn 'seskes' als elke hervorming en elke maatregel al per definitie verdacht is, dat dan onmiddellijk het frame wordt bovengehaald 'duurder voor de kleintjes, de gezinnen moeten weer betalen, onrechtvaardig'.

De berekeningen die u voorspiegelt, zijn kunst- en vliegwerk. Er is nu een consultatie begonnen, net om de volledige impact van een mogelijk capaciteitstarief te

onderzoeken. En 'een' capaciteitstarief bestaat niet, collega's. Dat is een bepaalde manier van tarifieren. En uiteraard moet die fijngesteld worden. Uiteraard moet die zo ingericht worden dat de kleintjes niet meer betalen. Maar de minister heeft heel terecht aangehaald dat het huidige tarief verouderd is en ons niet in staat zal stellen om een zuiver, proper en betaalbaar energiesysteem op poten te zetten.

De enige vraag die ik dus aan u heb, collega's, en niet aan de minister, is: een beetje kalmte, alstublieft. Laat de regulator de ruimte om te onderzoeken wat onderzocht moet worden. En als het moment daar is, moeten wij als parlement de verantwoordelijkheid zoeken om een rechtvaardig tariefsysteem naar voren te brengen.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Ik vind het ongelooflijk fenomenaal hoe sp.a en Groen in naam van de vermeende groene en rode sociale bewogenheid plots deze methodologie een sociale achteruitgang vinden in de plaats van een vooruitgang. Dat is gewoon omdat u het concept verkeerd frame't. Ik heb het hier al verschillende keren aangekaart. Een capaciteitstarief biedt de mensen juist de mogelijkheid om hun capaciteit in functie van hun effectieve behoeften te zetten. Niemand hier in de zaal weet welke aansluiting hij momenteel heeft. Maar straks kun je wel zeggen: in functie van mijn effectieve behoefte, heb ik maar nood aan dat. Dat is waar je toe moet komen, dat je moet stimuleren.

Nu een verhaal ophangen dat het asociaal is, vind ik, laat ons zeggen een halve dag nadat de consultatieronde vertrokken is, fenomenaal en eigenlijk belachelijk. De VREG bevestigt ook om het in te voeren vanaf 1 januari 2019, schromelijk te laat. Mijn bijkomende vraag is dan ook: minister, wat vindt u van deze timing?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Collega's van de oppositie, ik vind het bijzonder jammer dat u, op basis van een consultatieprocedure gevoerd door de onafhankelijke regulator, de VREG, nu al een kleine 24 uur een politieke show, een politiek spel opzet dat eigenlijk de toekomst van ons energiebeleid mee op het spel zet en het draagvlak opnieuw kan aantasten op basis van hele of halve onwaarheden.

Ten gronde moet het capaciteitstarief voor ons vooral zorgen voor een faire verdeling van de kosten die gepaard gaan met het uitbaten van een net, en die zijn niet gering. Dat capaciteitsselement in het tarief zal ervoor zorgen dat, bijvoorbeeld, de grote villabewoner met zonnepanelen op het dak en een zwembad in de tuin, effectief zal blijven bijdragen voor de kosten van het net. Dat kan alleen maar als een capaciteitsselement wordt ingevoerd in ons tariefsysteem. Wij steunen dus de idee van een capaciteitsselement in onze tarifiering, zodat iedereen op een faire manier bijdraagt.

Collega's van de oppositie, stop alstublieft de polarisatie en het populisme in het energiedebat.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Ik heb de indruk dat de minister, maar ook bepaalde andere collega's een probleem hebben met de parlementaire reflex. Het is de taak van de oppositieleden vragen te stellen, eventuele bekommernissen naar voren te schuiven, en ook zeker in dit debat. U hebt gelijk dat VREG een onafhankelijke instantie is en zelf de methodologie moet vastleggen. Ik dacht dat er niemand is die zegt dat er geen debat moet zijn over een capaciteits-tarifiering. Onze fractie wil – net als die van de collega's – alleen maar waarschuwen en ervoor zorgen dat bepaalde bevolkingsgroepen niet opnieuw uit de

boot vallen en opnieuw een hogere energiefactuur krijgen. U mag het draaien en keren zoals u wilt, u bent heel enthousiast begonnen als Vlaams minister van Energie, maar we dragen natuurlijk het verleden met ons mee. U kunt niet ontkennen – zoals aangehaald door de collega's – dat iedereen met een bijzonder hoge energiefactuur zit en dat bepaalde bevolkingsgroepen het daar moeilijk mee hebben. U moet niet wijzen naar de socialisten, dat is allemaal verleden tijd voor ons. Ik denk dat het de taak is van de oppositie om daarop te wijzen.

Minister Bart Tommelein: Mijnheer Sintobin, 'it's the duty of the opposition to oppose', maar niet als de minister niet bevoegd is voor iets. U kunt waarschuwen, en ik waarschuw mee. Het staat in het regeerakkoord en ik verdedig dat. Wat ik echter nooit zal doen, mijnheer Beenders, is beloven dat er een verandering komt, dat er een wijziging komt, dat het voor iedereen hetzelfde zal blijven en dat iedereen minder zal betalen, zonder dat ik dat met zekerheid weet. Dat zal ik nooit doen.

Wie een verandering in gang zet, moet op een bepaald moment de gevolgen daarvan inschatten. Wie goed nadenkt, ook u, weet dat de capaciteit wel zeer nauw zal samenhangen met het verbruik en met wat nodig is. Dat het geen één-op-éénrelatie is, is duidelijk. Zoals de heer Bothuyne zegt, wie een zwembad in de tuin heeft en veel apparaten in zijn huis heeft, is meestal niet de zwakkere in de samenleving. Ik heb nog niet veel zwakkeren in de samenleving geweten met een zwembad in de tuin, mijnheer Vanbesien, dat is zeer zeldzaam. Ik heb ook geen zwembad – men moet er alleen voor zorgen dat men een vriend heeft met een zwembad. *(Gelach)*

Mijnheer Beenders, uw bekommernis ontroert mij. Ik zal het nu eens voor heel Vlaanderen herhalen: gratis bestaat niet. Het siert u dat u inzet met energiearmoede en met de zwakkeren in de samenleving, ook ik doe dat. Deze regering is de eerste regering ooit, en mijn voorganger is de eerste minister ooit, die een energiearmoedeplan heeft uitgewerkt. Waar was uw partij, mijnheer Beenders, waar waren de socialisten 25 jaar lang toen ze hier aan de macht waren om een energiearmoedeplan uit te werken? *(Applaus bij de meerderheid)*

Dat er sociale tarieven zullen zijn, is ook duidelijk. Bij de energiehoefting zijn er meer dan 220.000 gezinnen die vandaag het sociaal tarief krijgen.

Mijnheer Danen, het siert u ook dat u inzet op minder energieverbruik. Dat betekent ook dat die sociaal zwakkeren in onze samenleving daar ook toe moeten worden aangezet. Dat kan alleen maar met energie-efficiëntie, door ervoor te zorgen dat mensen effectief verbruiken en isoleren. Er zijn vandaag energieleningen aan 0 procent voor die doelgroep. Er worden premies gegeven voor die mensen om dingen te installeren. Het zullen lagere facturen zijn. We moeten verder stimuleren en verder sensibiliseren. Ik lees met veel plezier in een tijdschrift dat onze parlementsvoorzitter van plan is om, nu hij toch zijn dak moet vernieuwen, ook na te gaan of hij daar geen zonnepanelen kan leggen. Tegelijkertijd zou hij een energiescan laten uitvoeren, wat heel belangrijk is. Wel, beste mensen, deze voorzitter geeft het voorbeeld aan de rest van Vlaanderen. *(Applaus bij de meerderheid)*

Beste collega's, we moeten gaan naar een rechtvaardig systeem. We moeten gaan naar een eerlijk systeem. Iedereen is daarvan overtuigd. We staan echter voor grote uitdagingen. Als we inzetten op zonne-energie, op windenergie, op warmtenetten, dan betekent dat dat heel ons systeem zal veranderen. Vandaag zijn we afhankelijk van grote centrale producenten, die ons dan via grote distributiekanaalen moeten bevoorraden. Wel, dat kost geld. We moeten gaan naar andere systemen, en iedereen weet dat. We moeten gaan naar het salderen van bepaalde rekeningen. We moeten gaan naar een decentraal systeem, naar een lokale productie, waarbij mensen voor een groot stuk instaan voor hun eigen

productieverbruik. De consumenten van energie vandaag zijn ook al voor een groot stuk producenten, en dat zal steeds meer zo worden. Hoe meer we immers inspanningen leveren om de mensen er daadwerkelijk toe aan te zetten – niet alleen de particulieren, de burgers, maar ook de bedrijven – ervoor te zorgen dat ze zelf op een duurzame manier in hun energiebevoorrading voorzien, hoe meer we een totaal ander systeem krijgen. Als je vandaag niet aan het tarief van verbruik komt, dan weet je dat je in de problemen komt. Jullie weten dat ook. Jullie zijn slimme jongens. Als we immers alle mensen de mogelijkheid geven om in alle vrijheid zelf elektriciteit te produceren, en we belasten alleen nog maar op verbruik, dan zullen natuurlijk enkel diegenen betalen die verbruiken en geen alternatieve mogelijkheden hebben. Mijnheer Beenders, dát is net het probleem: u vraagt hernieuwbare energie, maar u wilt de systemen niet veranderen. Ik zal duidelijk zijn: ik zal bekijken op welke manier het rechtvaardig is en ik zal mijn persoonlijke mening als minister van Energie uiten. De eindbeslissing berust echter bij dit parlement, dat daarover zal discussiëren en debatteren en dat desnoods de VREG tot de orde zal roepen. Heel Vlaanderen mag dat weten. *(Applaus bij de meerderheid)*

Rob Beenders (sp.a): Minister, ik dank u. U vraagt waar we de afgelopen 25 jaar waren. Ik zal u zeggen waar we de afgelopen 25 jaar niet waren. We waren er niet bij toen de btw opnieuw werd verhoogd, van 6 naar 21 procent. We waren er ook niet bij toen de vennootschapsbelasting werd ingevoerd. We waren er ook niet bij toen de gratis stroom werd afgeschaft. U was daar wel bij. *(Rumoer)*

Dan komt u zeggen dat u fier bent op het energiearmoedeplan. Het zou er nog aan ontbreken dat u na anderhalf jaar zeven prijsverhogingen doorvoert en dan niet eens denkt aan de mensen die hun rekening niet kunnen betalen, maar dat terzijde. *(Applaus bij sp.a)*

U vraagt een eerlijke, transparante energiefactuur. Wij willen u die geven. We hebben ze ingediend. Er ligt een voorstel van sp.a op tafel voor een factuur die de mensen de garantie geeft dat, indien ze daadwerkelijk minder verbruiken, ze ook daadwerkelijk minder betalen. Dat is immers het signaal dat we vandaag moeten geven. We mogen niet het risico lopen dat de mensen die vandaag investeren in energie-efficiënte maatregelen, in 2019 een factuur krijgen die hoger is dan vandaag. *(Applaus bij sp.a)*

Johan Danen (Groen): Het is zoals steeds: hoe algemener de principes, hoe meer we het allemaal eens zijn, maar hoe concreter we worden, hoe meer discussie er is. We zien nu inderdaad, en dat is ook datgene waarvoor we willen waarschuwen, dat de methodologie zoals die nu voorligt, de sociaal zwakkeren inderdaad harder treft dan de anderen. Dat is niet de eerste keer. Het is echter nog niet te laat. We kunnen nog bijsturen. Ik vind het mijn opdracht als parlementslid om daarop te wijzen. Ik wil de regering ervoor behoeden dat ze dezelfde fouten maakt als de vorige regering. Het kan anders. Het kan eerlijker. Als u inderdaad wilt gaan naar een eerlijkere en andere energiefactuur en -tarifiering, dan zijn wij uw bondgenoot. We willen daar samen met u over nadenken, maar dan moet het wel zo zijn dat energie-efficiëntie wordt beloond en dat je wordt bestraft als je dat niet doet. Dat is waar wij voor staan. *(Applaus bij Groen)*

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Zeer lovenswaardige doelstellingen. Collega's, het is zeer helder: we willen allemaal hernieuwbare energie aan de beste prijs. Voor het netwerk zoals het vandaag gebruikt wordt, betaalt niet iedereen de dingen die hij gebruikt. Ik vind het een heel gezond principe dat de gebruiker betaalt. De verbruiker betaalt, de vervuiler betaalt. Wel, collega's, het verkennen van de piste van het capaciteitstarief is exact dat, niet meer en niet minder. Als ik op voorhand kan weten voor heel het jaar wat driekwart van mijn energiefactuur zal zijn, dan ben ik gerust, dan kan ik dat voorzien, dan is dat

geen kost die door allerlei wisselingen in de markt op en neer kan gaan. Dan is dat stabiel, dat geeft duidelijkheid. Als ik bovendien dat tarief nog eens kan verlagen door een beetje in te zetten op energiebesparing, door mijn energieverbruik zo te organiseren dat ik niet alleen voor mezelf maar ook voor de maatschappij bijdraag, dan zeg ik u: dat is een rechtvaardig tarief, dat is een ecologisch verantwoord tarief. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

VERWELKOMING

De voorzitter: Dames en heren, ik vraag even uw aandacht voor een mededeling in het Duits.

Der Vorsitzende und die Mitglieder des Flämischen Parlaments heissen Frau Stamm als Präsidentin und die Delegation des Bayerischen Landtags herzlich willkommen im Plenarsaal des Flämischen Parlaments. *(Applaus)*

ACTUELE VRAAG van Wouter Vanbesien aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de dading van de BAM met het vastgoedbedrijf Imobe voor de aankoop van een deel van de Oosterweelgrond

De voorzitter: De heer Vanbesien heeft het woord.

Wouter Vanbesien (Groen): Minister, ik zou graag een vraag stellen over een dading die afgesloten is tussen de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM), een nv van publiek recht helemaal in handen van het Vlaamse Gewest, en de nv Imobe. Het gaat over een aankoop van een stuk grond aan de Antwerpse ring dat nodig is voor de aanleg van de Oosterweelverbinding. Het gaat ook om de compensatie van een parking op dat stuk grond. Die parking had geen vergunning. Die lag daar wel, maar was eigenlijk een bouwvoertreding. Er is in totaal een bedrag mee gemoeid van 2,85 miljoen euro.

Die deal tussen BAM en Imobe deed menige wenkbrauwen fronsen, alvast die van mij. Als je vergelijkt met een qua grootte gelijkaardig stuk grond, een bufferzone aan de overkant van de ring, waar een schattingsverslag van is, staat er in dat schattingsverslag dat dat stuk grond 20.000 euro waard is. De grond aan de ene kant van de ring is blijkbaar ongeveer 150 keer meer waard dan de grond aan de andere kant.

Ik kan dat alleen maar lezen als dat er veel te veel belastinggeld in deze dading wordt gestoken en aan dat bedrijf wordt toegestopt, en dat een bouwvoertreding beloond wordt in plaats van bestraft. Dus is mijn vraag aan u: hoe staat u tegenover deze dading en hoe is dit kunnen gebeuren?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Collega's, wat is de procedure? De waarde van een dergelijk stuk grond wordt bepaald door een commissaris van de dienst Vastgoedtransacties. Niet door BAM, niet door mezelf. Ik ken daar allemaal niets van. Het is gebeurd door een onafhankelijk expert. U bent blijkbaar ook een expert, want u zegt dat het van de pot is gerukt, dat het veel te veel is. Immo Vanbesien zegt: dat is allemaal veel te veel, dat is van de pot gerukt. *(Applaus bij de N-VA)*

U zegt eigenlijk, maar u durft dat niet uit te spreken: die expert is ofwel onbekwaam ofwel corrupt. U suggereert een beetje het laatste. U creëert een sfeertje. *(Opmerkingen van Wouter Vanbesien. Opmerkingen van Annick De Ridder)*

Ik ga ervan uit dat dat een expert is, en een onafhankelijk expert. U bent dan misschien ook wel immo-expert, maar u bent niet onafhankelijk. Ik vrees natuurlijk dat u ook in dezen probeert stokken in de wielen te steken en de boel te vertragen. U bent ongetwijfeld de enige groene partij in Europa die ik ken die wil dat we met zijn allen langer in de file staan, dat de boel vertraagd wordt, dat we het milieu nog meer gaan vervuilen. (*Applaus bij de N-VA*)

Als u inzage wilt in dit dossier, dan kunt u dat krijgen. Ik zal vragen dat BAM alles aan het Rekenhof bezorgt, dan zal dat wel allemaal blijken.

Ik weet niet of die waardebepaling exact juist is. Ik ga ervan uit van wel omdat een onafhankelijk expert van de afdeling Vastgoedtransacties dit heeft gedaan.

Wat ik wel weet, is dat ik, sinds ik minister ben, alles heb gedaan om die Antwerpse mobiliteitsknoop te ontwarren, recent nog in samenspraak met de actiegroepen, en om ervoor te zorgen dat we de hele discussie kunnen depolitiseren, kunnen deblokkeren en dat we vooruit kunnen gaan. Ik stel vast dat u op die drie fronten net het tegenovergestelde doet. Ik hoop dat u eens meestapt in die ambitie om de discussie te depolitiseren, te deblokkeren en vooruit te gaan. (*Applaus bij de N-VA*)

Wouter Vanbesien (Groen): Minister, u zegt zelf: 'Wie ben ik om dat te beoordelen?' Ik neem aan dat u een zeker verantwoordelijkheidsgevoel hebt voor het belastinggeld dat wordt uitgegeven in dadingen door BAM. U herinnert zich een vorige dading van BAM – die met Noriant – waarvan het Rekenhof heeft gezegd dat er minstens 35 miljoen euro te veel is betaald. Het Rekenhof heeft dat gezegd aan BAM. U blijft dan als minister zeggen dat u geen enkel probleem met die dading hebt en dat het u niet interesseert hoeveel geld daar naartoe gaat.

Het zijn de woordvoerders van BAM die vandaag hebben gezegd dat men die twee stukken grond niet met elkaar kan vergelijken. De ene is bufferzone en de andere is groenzone. Dat is een geweldig groot verschil. Ik ben zelf geen specialist, maar ik heb specialisten geraadpleegd – dat moet u ook eens doen, minister, het zou geen kwaad kunnen. Die specialisten zeggen dat, als er al een verschil is tussen bufferzone en groenzone, het de bufferzone is die het duurst is in stedelijk gebied, met name de grond van het OCMW aan de overkant. Er wordt dus uit de nek gekletst, ook door BAM.

Minister, ik heb een bijkomende vraag. U zegt dat het onafhankelijke experts zijn die hebben geschat. Wat is dan het bedrag dat door die onafhankelijke experts is genoemd als schatting van hoeveel de aangekochte grond waard is? Welk bedrag staat er in het schattingsverslag? (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp.a): Minister, is het niet het uitgelezen moment om samen met de intendant na te gaan of de aankoop van die grond wel nodig is? Inderdaad, men gaat nu samenzitten met de actiegroepen en het is dus het uitgelezen moment om de intendant te vragen of het wel nodig is om die grond aan te kopen.

U zegt dat u de files wilt oplossen. Dat willen wij ook en veel sneller dan u dat wilt doen. Het is nu dan toch het moment om na te gaan of het nodig is om die grond aan te kopen. Die Hollandse Knoop is het grote discussiepunt. Zelfs BAM begint aarzelend te zeggen dat het een constructie is die beter kan. Wel kijk, laat dan nu de experts aan het woord en laat onderzoeken of het wel nodig is om die grond aan te kopen. De middelen die dan vrijkomen, kunt u besteden aan snellere maatregelen om de files aan te pakken, want wij willen niet wachten tot 2024. (*Applaus bij sp.a en Groen*)

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Annick De Ridder (N-VA): Collega Vanbesien, hoe plat en laag bij de grond. U hebt een vraag gesteld. U hebt artikeltjes gepubliceerd met een insinuatie van gesjoemel, corruptie, weet ik veel wat u bedoelt. U vergelijkt de prijs van een stuk bufferbosgrond met de prijs voor het gedeeltelijk onteigenen van een operationeel bedrijf. *(Opmerkingen van Wouter Vanbesien)*

De prijs is vastgelegd door een onafhankelijke dienst die onafhankelijk van BAM opereert. Ik denk altijd dat we bij u wat niveau betreft, het dieptepunt hebben bereikt, maar er blijkt altijd nog marge te zijn. Als u echt zou inzitten met de Antwerpenaar, weet u wat u dan zou doen? Dan zou u plannen die de leefbaarheid en de mobiliteit voor de regio vooruit helpen, toejuichen en omarmen. Weet u wat ik mij afvraag? Ik vraag mij af hoeveel miljoenen en miljarden euro uw jarenlang blokkeringsgedrag van dit dossier uiteindelijk al heeft gekost. *(Applaus bij de N-VA)*

Minister Ben Weyts: Ik zal u alle documenten van het Rekenhof laten bezorgen en dan kunt u ze zelf inzien. Ik heb er verder niets over te zeggen. Ik stel enkel vast dat men opnieuw stokken in de wielen probeert te steken, ook vanuit de sp.a.

We zijn erin geslaagd om de intendant samen te laten werken, samen aan tafel te laten zitten met de actiegroepen. We trachten te zoeken naar datgene wat hen bindt in plaats van wat hen verdeelt zodat ze naar elkaar zouden toegroeien.

Ik stel vast dat u nog altijd met dat laatste bezig bent: uit elkaar spelen, vertragen, blokkeren. Alstublieft, als we vooruit willen in Antwerpen zal een andere houding nodig zijn. *(Applaus bij de N-VA)*

Wouter Vanbesien (Groen): Minister, u hebt een paar stappen gemist. U doet alsof de actiegroepen het met u eens zijn en enthousiast zijn over de stappen van de Vlaamse Regering. Dat is niet het geval. Er is een overeenkomst, en dat is goed, dat heb ik altijd toegejuicht, om de zuidelijke ring te overkappen. Over het tracé is echter geen overeenstemming.

U betaalt zoveel voor die grond om de procedures die Imobe had aangespannen tegen Oosterweel af te kopen. Dat doet u omdat u zo veel mogelijk voldongen feiten wilt creëren omdat u schrik hebt voor een volksraadpleging die er eventueel zit aan te komen die de Oosterweelverbinding zou wegstemmen. *(Rumoer)*

U doet dat omdat u schrik hebt voor een uitspraak van de Raad van State over het feit dat u juridische fouten hebt gemaakt in het verleden in dit dossier. Als u echt begaan bent met de Antwerpenaar, met de leefbaarheid en met de mobiliteit zult u moeten doen wat u allang had moeten doen, en dat is het geweer van schouder veranderen, het enthousiasme dat er in Antwerpen is, omarmen, het tracé verleggen en voor Ringland gaan. Dàt moet u doen. *(Applaus bij Groen en sp.a. Opmerkingen bij de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van An Christiaens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over verkeerseducatie voor het schooljaar 2016-2017

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): Elk jaar hebben we vierhonderd verkeersslachtoffers op onze wegen. Dat is een verschrikkelijk aantal dat al stagneert sedert 2013. Ik moet dan ook niemand overtuigen van het belang van sensibilisering in het kader

van verkeersveiligheid en ook niet van de nood om van elk kind een verkeersveilige verkeersdeelnemer te maken. Verkeerseducatie is daar een essentieel onderdeel van en daar worden we nu met een probleem geconfronteerd.

Een heel belangrijke partner in de verkeerseducatie was de federale politie, de cel educatieve politie, die les ging geven in de scholen. Federaal minister van Binnenlandse Zaken Jambon heeft in het kader van het kerntakendebat bij de politie beslist om die cel vanaf 1 september 2016 op te doeken. Vanaf begin volgend schooljaar, over enkele maanden dus, mogen en kunnen zij die lessen niet meer gaan geven. Zij bestaan dan gewoon niet meer.

We hebben dit in april in de commissie besproken, toen is het in de pers gecommuniceerd. U hebt toen gezegd dat de Vlaamse Stichting Verkeerskunde (VSV) dit zal overnemen want de nood aan verkeerseducatie is – letterlijk – levensbelangrijk. Daar knelt het schoentje ook. De VSV heeft zeer veel expertise, nog meer goede wil, en de laatste jaren hebben ze steeds meer taken gekregen en minder middelen. Tegelijk werden de scholen pas heel recent geconfronteerd met die informatie en heeft de federale politie de boodschap nog niet overal overgebracht, integendeel, voor volgend schooljaar heeft men al lessen ingepland. Nu kijken de scholen naar de VSV en die laten weten dat ze dit momenteel niet aankunnen, dat de vraag veel groter is dan het aanbod.

Minister, wat gaat u daaraan doen? Hoe gaat u de verkeerseducatie op school garanderen? Hoe gaat u aan de bijkomende vraag voldoen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: We zijn in dezen inderdaad slachtoffer van een federale beslissing. Er wordt een gat geslagen. Er is een leemte ontstaan. Desondanks zijn we onmiddellijk in de bres gesprongen samen met de VSV.

De VSV heeft zijn inspanningen opgedreven om het net van vrijwilligers uit te breiden. Intussen zit men al aan 86 vrijwilligers. Daarnaast hebben we extra middelen uitgetrokken en op korte termijn 50.000 euro extra toegekend. Daarnaast staat er 120.000 euro ter beschikking voor de aankoop van educatief materiaal, onder andere dienstwagens en een tuimelwagen. We doen ook nog een extra inspanning ten aanzien van het gratis aanbod op het vlak van 'teach the teacher'. Men wil vooral een opleiding geven aan leraren secundair onderwijs die zelf ook sterk vragende partij zijn, zodat zij veel bekwaamer voor de dag komen om zelf verkeerseducatie te geven.

Voorts zijn we begonnen met de besprekingen van de aanpassing van de samenwerkingsovereenkomst tussen de Vlaamse overheid en de VSV. Op dat punt moet ik opletten, want de commissievoorzitter luistert. Maar we proberen zo veel mogelijk tegemoet te komen. Er is een gat geslagen ten gevolge van een beslissing van een ander bestuurlijk niveau. Toch doen we al het mogelijke om dat gat weg te werken via de afsluiting van de nieuwe beheersovereenkomst, in samenspraak met de VSV.

An Christiaens (CD&V): Het klopt dat de VSV voor 2016 15.000 euro extra heeft gekregen. Maar dat gebeurde omdat de VSV in 2016 vier extra projecten, boven op de reguliere taken, moet realiseren. Een voorbeeld van zo'n project is de Dag van de Motorrijder. Nadat is beslist om die extra middelen toe te kennen, viel de cel educatieve politie weg. De VSV geeft in 382 scholen lessen verkeerseducatie. In West-Vlaanderen alleen al bereikte de politie 111 scholen, wat op zich al goed is voor één derde van het aanbod dat de VSV vandaag realiseert. U weet dat de VSV een vrijwilligersnetwerk uitbouwt, maar dat was al gepland, en daarvoor werden die extra middelen vrijgemaakt. De VSV zelf trekt aan de alarmbel en zegt dat de rek eruit is; meer doen met minder middelen is niet

mogelijk. Gaat u voor extra middelen naar aanleiding van de uitwerking van de samenwerkingsovereenkomst?

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

Marino Keulen (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, we zitten allemaal op één lijn inzake het voorkomen van verkeersdoden en zeker inzake het aandeel van jonge mensen daarin. Ik vind dat u in dezen grote inspanningen levert. Dat is ook geboden. Ik heb het volste vertrouwen in uw beleid en kan er dan ook alleen maar op aandringen dat u de geleverde inspanningen continueert. Zowel inzake personeelsbezetting als wat betreft budgettaire middelen doet u het nodige.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Voorzitter, minister, collega's, ik ondersteun de vraag van mevrouw Christiaens. Tot zeer grote tevredenheid van zeer veel scholen waren deskundige politiemensen aanwezig. Vrijwilligers zullen dat ten dele opvangen. De vraag blijft evenwel of de VSV daartoe in staat zal zijn. Voorts is het zo dat scholen gebruikmaken van materialen, zoals tuimelwagens en virtual-realitytoestellen. Wie zal dat betalen? Vroeger brachten politiemensen dat materiaal mee. Als de VSV dat moet doen, wie zal die extra factuur dan betalen? Ik begrijp dus niet dat u enerzijds terecht de prioriteit legt bij de verkeersveiligheid, maar anderzijds de indruk wekt dat de verkeerseducatie wordt afgebouwd. Dat is toch een contradictie?

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Minister, u zei dat er 86 vrijwilligers bij komen en dat er wordt gestreefd naar extra middelen en naar de aankoop van extra materiaal. Er is 120.000 euro opzijgezet om die tuimelwagen aan te kopen. U schetste als minister wat u op korte en middellange termijn van plan bent. Maar ook het Vlaams Parlement heeft een verantwoordelijkheid. In de commissie Onderwijs woedt het debat over de nieuwe eindtermen. Daar moet een stuk van die verantwoordelijkheid worden opgenomen. Verkeersveiligheid moet een hoeksteen van de eindtermen worden.

Minister Ben Weyts: Niets is minder waar dan dat we de verkeerseducatie in Vlaanderen afbouwen; we zijn die aan het uitbouwen. Wat u zegt, is pertinent onwaar. De gesprekken over de nieuwe samenwerkingsovereenkomst lopen. Ik loop daar niet op vooruit, want dat zou niet verstandig zijn. Ik zal het gesprek voeren waar het moet worden gevoerd: aan tafel, met de VSV.

An Christiaens (CD&V): Het is zeker niet zo dat de verkeerseducatie wordt afgebouwd, maar de beslissing van minister Jambon creëert een leemte. Vlaanderen neemt zijn verantwoordelijkheden op, maar het is ook zo dat we met ons aanbod die leemte niet kunnen wegwerken.

Ik hoop dat u daarvoor een oplossing vindt met uw samenwerkingsovereenkomst. Misschien kunt u eens overleggen met uw federale collega? De scholen kunnen voor volgend schooljaar, dus binnen drie maanden, niet allemaal nog een oplossing vinden. De lessen die ze hadden gepland om te laten uitvoeren bij de politie, vallen nu plots weg. Kunt u met uw federale collega even in overleg treden om minstens in een overgangsperiode van één jaar te voorzien, zodat er geen gat valt in de verkeerseducatie die al gepland was? Ik reken daarop. Ik hoop dat u ook daarin uw verantwoordelijkheid zult nemen. *(Applaus)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Peter Persyn aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de gevolgen van de organisatie van een zogenaamd tweetalige Brusselse wachtdienst van huisartsen

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

Peter Persyn (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, begin deze week moesten we via de pers vernemen dat een aantal Nederlandstalige Brusselse huisartsen in kortgeding hun eigen Brusselse Huisartsenkring in gebreke hebben gesteld. Naar hun aanvoelen is de wachtdienst in de toekomst niet gegarandeerd in het Nederlands voor de eigen Nederlandstalige burgers in Brussel.

De Brusselse Huisartsenkring heeft namelijk beslist om de organisatie van de wachtdienst toe te vertrouwen aan een nieuw platform, la Garde Bruxelloise, dat ik voor het gemak hier verder de GB zal noemen, waar de Franstalige huisartsen zwaar in overtal zijn. Om u een idee te geven: nog een 100-tal Nederlandstalige huisartsen zijn aangesloten bij de Brusselse Huisartsenkring en 1100 huisartsen zijn aangesloten bij de Franstalige tegenhanger.

De problematiek is niet nieuw, maar sleept al geruime tijd aan. Blijkbaar zien de Nederlandstalige huisartsen geen andere weg dan de rechtsgang om Nederlandstalige zorg tijdens de wachtdienst af te dwingen.

Er is ook een probleem van subsidies. Er worden in de nieuwe regeling zoals die voorligt, Vlaamse subsidies gebruikt om dat gemeenschappelijk platform te financieren. Tot slot rijzen er ook vragen bij de wettelijkheid van de constructie. Zowel voor de laatste staatshervorming als in de actuele regeling zijn huisartsenkringen verantwoordelijk voor de organisatie van de wachtdienst. Die Garde Bruxelloise is geen huisartsenkring.

Minister, hoe staat u tegenover de uitbesteding van de wachtdienst door de Nederlandstalige Brusselse Huisartsenkring aan dat nieuwe platform, rekening houdend met het feit dat onze Vlaamse en Nederlandstalige medeburgers in de kou dreigen te blijven staan en gelet ook op de subsidies die afgevloed raken naar een Franstalig initiatief?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Collega, het feit dat een Brusselse Vlaming uiteraard erop moet kunnen rekenen dat hij in het Nederlands geholpen wordt als hij op zoek is naar een huisarts, ook in de moeilijke uren, lijkt mij uiteraard een optie die wij als Vlaamse Regering en ik als bevoegd minister, moeten onderschrijven. Wij moeten daar ook op toezien en bekijken hoe we dat kunnen helpen realiseren, want dat is – en dat beseffen we ook wel – niet altijd evident in de Brusselse situatie.

Ik heb geprobeerd technisch na te kijken waar en wat de problemen en de elementen van de kwestie nu zijn. In Brussel zijn er twee huisartsenkringen: een Vlaamse en een Franstalige. Ik heb begrepen dat de Vlaamse Brusselse Huisartsenkring in zijn algemene vergadering na heel wat overleg met een meerderheid van meer dan 60 procent heeft beslist om een optie te nemen op een gemeenschappelijke exploitatie van een wachtkring – de rijdende wacht en een aantal wachtposten – en dat met een aantal afspraken die de toegankelijkheid en het feit dat men in het Nederlands kan worden geholpen, zouden moeten garanderen. Dat is de informatie waarover ik beschik. Het is dus niet zo dat er nu vanuit de Vlaamse Brusselse Huisartsenkring plots een manoeuvre is georganiseerd, want het is al heel lang voorbereid.

Ik begrijp dat in de vzw die gemaakt is om het aspect wachtpost te organiseren, sleutels voor besluitvorming zijn opgenomen, een beetje zoals het gangbaar is in

de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Daardoor is ook de betrokkenheid van de beide taalgroepen in een bepaalde formule geregeld. Wat de financiering als Huisartsenkring vanuit Vlaanderen, het Vlaamse stuk, betreft – dat niet voor de wachtpostwerking is, maar voor het callcenter en de werking van de kring –, heeft men het budget dat beschikbaar is voor het oproepsysteem aan de vzw toevertrouwd.

Dat is alleszins de informatie die ik op de korte termijn, en trouwens aan de hand van een aantal parlementaire vragen, heb kunnen verzamelen.

Het feit dat een huisartsenkring een budget naar een callcenter of een derde laat gaan om de wacht telefonisch te doen en dan te dispatchen naar een Vlaamse huisarts die bij u thuis komt, dan wel u naar een wachtpost verwijst waar u in het Nederlands kunt worden onthaald, is een praktijk die bij vele kringen in Vlaanderen bestaat. Het budget wordt door vele kringen effectief gebruikt om een dienstverlening uit te besteden, die dan door een andere organisatie wordt opgenomen. Dat kan op zichzelf niet echt het voorwerp van discussie zijn. Uiteraard zal de Vlaamse Brusselse Huisartsenkring de besteding van het geld dat wij vanuit Vlaanderen aan die kring ter beschikking stellen, moeten verantwoorden. Wij gaan daar controle op uitoefenen. Het geld moet gebruikt worden waarvoor het moet worden gebruikt. Maar het besluit van de Vlaamse overheid dat de werking van de huisartsenkringen regelt, voorziet niet in de exploitatie van de wachtposten. Dat is nog altijd voor een deel een federale aangelegenheid.

Wij zullen er dus op toezien dat de budgetten die Vlaanderen aan de kringen ter beschikking stelt, correct worden aangewend. Dat zal men ten opzichte van ons moeten verantwoorden. Meer in het algemeen zullen wij erop toezien of uw zorg, of dat de beschikbaarheid van een Nederlandstalige arts in Brussel zal bevorderen en in de toekomst verduurzamen, effectief het resultaat van de beslissing van de Vlaamse kring zal zijn.

Over het kortgeding kunnen wij ons natuurlijk niet uitspreken. Wij zullen zien wat de rechter daarover zegt. Maar u mag er wel van uitgaan dat we de zaak op de voet zullen volgen en dat we zullen bekijken of datgene wat er gebeurt op basis van onze eigen financieringsmogelijkheden na de staatshervorming effectief correct wordt ingezet.

Peter Persyn (N-VA): Minister, uw opmerking over de financiële stromen kan mij maar matig geruststellen. Mijn fractie dacht dat er al een ministaatshervorming in de maak was. Wij vinden onvoldoende garanties dat het toezicht voldoende zal zijn. Maar wat mij als arts nog meer verontrust, is dat meer dan 30 procent, en dat zijn in casu meer dan dertig huisartsen, stevig verzet aantekenen. De voorliggende regeling bevat onvoldoende garanties dat Nederlandstaligen en Vlaamse patiënten in Brussel niet in de eigen moedertaal kunnen worden geholpen buiten de wachturen – dat betekent tijdens de weeknachten van 20 uur tot 8.30 uur, en op feest- en weekenddagen. Die regeling geldt wel voor de Franstalige patiënt in Brussel. Beeld u zich in dat dit niet kan voor de meer dan 100.000 mensen in Brussel die zich nog altijd tot onze taalrol bekennen! Ik heb in heel de wereld gewerkt. Dit is uniek in de wereld, dat mensen in hun eigen hoofdstad niet in de eigen, belangrijkste, landstaal kunnen worden geholpen. *(Applaus bij de N-VA)*

Minister, ik vraag extra garanties voor de Nederlandstalige burgers in Brussel. Alleen staalharde garanties zullen voor mijn fractie voldoende zijn.

De voorzitter: De heer Bertels heeft het woord.

Jan Bertels (sp.a): We vinden allemaal dat het belangrijk is dat mensen in hun eigen taal hulpverlening, zorg, medische zorg kunnen krijgen: ook in Brussel en ook op weekdays. De discussie is al gevoerd: het aantal Nederlandskundige

huisartsen in Brussel moet omhoog. Dat kan door middel van taallessen, of door- dat meer Nederlandskundige artsen zich vestigen in Brussel. Minister, we hebben al een paar keer gediscussieerd over de instrumenten om de vestiging en praktijken van huisartsen en geneeskundigen te ondersteunen en te stimuleren. Daarover gaat het Impulseo-programma, dat voor ons wordt uitgevoerd door de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV). Minister, u hebt al eens een evaluatie aangekondigd om die instrumenten te moderniseren. Hoe staat het met die evaluatie voor Brussel? Welke instrumenten gaat u sterker inzetten voor Brussel?

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Mijnheer Persyn, zeggen dat er in de tweetalige huisartsposten plots geen toegang meer is voor Nederlandstaligen tot Nederlandstalige dokters, is pertinent onwaar. Het is waar dat een Nederlandstalige in Brussel vaak moet zoeken om in de eigen taal zorg te krijgen. Dat is een reëel probleem. Ik wil dat niet ontkennen. Het is belangrijk dat je, in de week en in de weekends, continu terecht kunt bij iemand die jouw taal spreekt. Maar waarom is er een tweetalige huisartspost? Waarom heeft 70 procent van de Nederlandstalige dokters dit goedgekeurd? Omdat het voor de Nederlandstalige artsen in Brussel onhoudbaar was om die wachtdiensten waar te maken.

Twee of drie patiënten per wacht van 12 uur van een Nederlandstalige dokter waarvan velen nog eens anderstalig waren, is geen efficiënte manier van het inzetten van middelen. Nu zal er een triage gebeuren door de eerste lijn. Op die manier kunnen we ervoor zorgen dat Nederlandstaligen Nederlandstalige hulp krijgen, maar dat het voor een Nederlandstalige arts in Brussel leefbaar en haalbaar is om zich te vestigen als huisarts, zonder die enorme last en druk van wachten die niet efficiënt zijn.

Minister, ik vraag u om samen met minister Gatz te kijken hoe de Nederlandskundigheid van anderstalige dokters kan worden opgekrikt. Er is bereidheid om Nederlands te leren, en daar moeten we op inzetten. Hoe zult u ervoor zorgen dat het beroep van dokter in Brussel aantrekkelijk kan blijven?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voor CD&V is een goede dienstverlening voor de Brusselselaars in het Nederlands uiteraard cruciaal. De vraag is hoe dat het beste wordt georganiseerd. Blijkbaar heeft een grote meerderheid bij zowel de Frans- als Nederlandstalige huisartsen ervoor gekozen om dit efficiënter te organiseren en het samen te doen. Er is, zoals de minister zei, twee jaar over onderhandeld, en de plaats van het Nederlands in de dienstverlening stond daarbij centraal, en terecht.

Er zijn Franstalige huisartsen die goed Nederlands kennen en die nu 'd'office' in de pool zitten van de Franstaligen waardoor ze niet kunnen bijspringen voor hun Nederlandstalige collega's. Dat zal nu wel mogelijk zijn. De job zal aantrekkelijker worden voor Nederlandstaligen, en we kunnen daardoor meer huisartsen naar Brussel trekken.

Bovendien zal de GGC 100.000 euro uittrekken voor het organiseren van taalcursussen om mensen Nederlands te laten bijleren als ze een Selor-taalexamen moeten afleggen. Ik heb zelf ook even gebeld, en het werkt met een keuzemenu tussen Frans, Nederlands of Engels. Ik denk dat het wel in orde zal zijn.

Minister, waar kunnen patiënten terecht als ze alsnog klachten hebben over het gebrek aan Nederlandstalige dienstverlening?

De voorzitter: Mevrouw Brusseele heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Eén zaak is erg belangrijk: wie werkt in de zorg, moet op een basisniveau een aantal talen kennen. Dat gaat niet alleen over wat Nederlands kennen, maar misschien ook over wat Engels. Ik vind dat niet onoverkomelijk voor wie in de zorg werkt.

Ik heb zelf de ervaring gehad om op een spoeddienst in Brussel terecht te komen waar men Nederlandsonkundig was. Ik kon dat niet appreciëren. Ik kan dat niet appreciëren voor geen enkele Vlaming in Brussel. *(Applaus bij de meerderheid)*

Een beetje Nederlands leren, daar moeten we werk van maken met zijn allen. De minister kan daar misschien over in dialoog treden met de ziekenhuizen, eventueel met minister Gatz aan zijn zijde. Een beetje Nederlands leren, lijkt me echt niet zo moeilijk voor iemand die hele cursussen anatomie en dergelijke kan studeren. *(Applaus bij de meerderheid)*

Minister Jo Vandeuren: Ik heb laten kijken waaruit het wachtreglement bestaat van het initiatief dat door de Vlaamse Huisartsenkring is ondersteund. Daarin staat dat diegene die in de officiële wachturen de telefoon opneemt, drietalig is. Er is een tweetalige onthaalmedewerker in de centrale huisartsenwachtpost. Er is een tweetalige wachtarts, gecertificeerd met Selor-attest of diploma secundair onderwijs of hoger in de centrale huisartsenwachtpost en voor huisbezoeken aan Nederlandstalige patiënten. Getuigschriften, website, folders en communicatiecampagnes zijn tweetalig.

Ik ben het er absoluut mee eens dat we waakzaam moeten zijn. Ik wil me graag engageren om op het ogenblik dat de Brusselse Huisartsenkring, die vanuit Vlaanderen wordt ondersteund, het verslag moet indienen, na te kijken of dit effectief heeft bijgedragen tot een betere toegankelijkheid van Nederlandssprekende huisartsen voor Brusselse patiënten. Het is een evidentie dat we dat bewaken.

Mijnheer Bertels, u had het over het stimuleren van huisartsen om in een bepaalde regio te gaan wonen. We zullen naar aanleiding van de eerstelijnsconferentie proberen na te gaan of we de klassieke instrumenten die bestaan en die Vlaams zijn geworden, kunnen heroriënteren of dat er correctere incentives nodig zijn. We zullen bijvoorbeeld nagaan hoe we Impulseo in de toekomst verder kunnen inzetten.

Voor mogelijke klachten bij medisch handelen is de federale ombudsman een van de aanspreekpunten. Er is ook een meldpunt als het gaat over de Brusselse ziekenhuizen.

Ik ga ervan uit dat als het gaat over de manier waarop de middelen, die door Vlaanderen ter beschikking zijn gesteld, worden ingezet, u zich daarvoor bij ons kunt melden. Nogmaals, we zullen naar aanleiding van de rapporteringen over de besteding van de middelen zeker nagaan of er op dat vlak moeilijkheden zijn. Ik heb begrepen dat de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie op initiatief van een aantal Brusselse collega's toch initiatieven neemt om de tweetaligheid van de huisartsen in Brussel te ondersteunen. Dat is in dit verband vermeldenswaard.

Peter Persyn (N-VA): Minister, ik houd u aan uw engagement om daarop nauw toe te zien. Als u het niet doet, zullen mijn fractie en ikzelf het doen. Misschien is voor mij in de toekomst nog een carrière als huisarts in het Brusselse weggelegd. Ik wil toch wijzen op het gevaar. We hebben eerder al de afspraken rond de ziekenhuizen gehad. Tien jaar geleden schreef uw partijgenoot Moreels een vlammend rapport over de gebrekkige taalkennis in de Brusselse ziekenhuizen. We moeten tien jaar later vaststellen dat dit nog altijd het geval is. Het gaat net zo met de callcenters: ze moeten in principe bemand zijn door twee- of meertaligen. De facto zijn die mensen perfect eentalig Frans.

Ik houd u dus aan uw woord en zal hier vanuit mijn fractie nauwlettend op toezien.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de gevolgen van het nieuwe arrest van het Europese Hof van Justitie met betrekking tot het Vlaamse Taaldecreet van 19 juli 1973 dat het taalgebruik in de sociale verhoudingen tussen werkgevers en werknemers regelt

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): De Vlaamse overheid is veroordeeld door het Europese Hof van Justitie wegens het Taaldecreet en de impact daarvan op de facturatie van onze Vlaamse ondernemingen. Zoals u weet, hebben we een zeer exportgedreven economie. Tienduizenden ondernemers boeken een groot deel van hun omzet uit export. Bijna twintigduizend bedrijven hebben meer dan één miljoen euro omzet, louter en alleen uit export. Dat resulteert uiteraard in honderdduizenden facturen die vanuit Vlaanderen naar het buitenland gaan. Conform het Taaldecreet moeten die in het Nederlands opgesteld worden. Daarover ging de rechtszaak waar het Europees Hof zich gisteren over uitsprak. Die uitspraak was duidelijk: het Taaldecreet is in dit opzicht in strijd met het Europees vrij verkeer van goederen en diensten en moet worden aangepast.

Wat ons betreft, is dit een kans om veel kosten bij onze bedrijven weg te nemen. We moeten werk maken van een snelle aanpassing van ons Taaldecreet om op dat vlak voor onze bedrijven een vereenvoudiging door te voeren.

Hoe zult u antwoorden op de kritiek van het Europees Hof en hoe zult u de Vlaamse taalwetgeving aanpassen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: U schetste heel duidelijk het probleem, en in de schriftelijke voorbereiding van uw vraag die ik heb gekregen, had u ook al de oplossing gegeven. Het was een oplossing die ik zelf heb gebruikt inzake de arbeidswetgeving. We zijn daarbij uitgegaan van het feit dat het Nederlands voor ons nog altijd belangrijk is, en dat is ook in deze materie het geval. In de arbeidswetgeving is voor het contract tussen werknemer en werkgever het Nederlands een eerste taal, maar een werkgever en een werknemer kunnen ook afspreken om dat contract in een tweede taal af te sluiten. Indien er een conflict is en er voor de rechtbank een conflict is tussen de twee versies, primeert de Nederlandse versie.

Hier kunnen we dezelfde filosofie toepassen. Een factuur is en blijft in het Nederlands. Als een bedrijf omwille van klantvriendelijkheid en in afspraak met de klant een factuur in een andere taal wil opstellen, is dat prima. Als er een conflict is tussen de twee facturen, telt de Nederlandstalige factuur. Ik denk dat we in die richting een oplossing kunnen vinden. Ik heb al gevraagd aan mijn kabinet en aan het departement om een decreetswijziging voor te bereiden met het oog op de indiening ervan in het parlement.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord en voor uw bereidheid om het decreet aan te passen. Alleen vind ik dat we in dezen verder moeten gaan. Het kan niet de bedoeling zijn dat we alle bedrijven gaan vragen om twee versies van hun facturen op te maken: een Nederlandstalige en een versie in een andere taal. We moeten in dezen voor een echte vereenvoudiging gaan en toelaten dat facturatie gebeurt in een Europese taal naar keuze zodat

zowel het Vlaamse bedrijf als de klant in het buitenland de factuur duidelijk begrijpen en zodat er een rechtszeker kader ontstaat.

Ik wil u er ook op wijzen dat de Raad van State vrij forse kritiek heeft geleverd op die regeling die twee jaar geleden is uitgewerkt over de arbeidsovereenkomsten. Hij neemt de regeling met de twee versies, de Nederlandstalige en de anderstalige, op de korrel en kwalificeert ze als niet rechtszeker. Ik denk dat we inzake facturatie iets verder moeten gaan en gaan voor één duidelijke versie in één Europese taal.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

Christian Van Eyken (UF): Minister, ik heb dat arrest gelezen. In april had de advocaat-generaal al een dergelijk advies gegeven. Ik hoop dat we zoals de heer Bothuyne heeft gezegd, zullen zoeken naar een klantvriendelijke oplossing, maar ik hoop dat we niet dezelfde lijn volgen als ten tijde van de arbeidsovereenkomsten. Toen trof u de regeling dat voor een Fransman een arbeidsovereenkomst in het Frans kan worden opgesteld, maar niet voor een Waal. Ik hoop dat voor de facturatie het surrealistische wordt overstegen en dat dezelfde regeling wordt toegepast voor Franstalige landgenoten.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Ik ben een beetje verbaasd over deze vraag. Ik hoor de heer Bothuyne pleiten voor één Europese taal. Misschien kan hij dat in zijn slotreplek even uitleggen.

We moeten uitgaan van de feiten. Het is inderdaad zo dat voor een aantal bedrijven om het even welke reden goed is om niet te betalen. Hier gaat het effectief over een Vlaamse ondernemer die een Italiaanse klant heeft en uit vriendelijkheid de factuur in het Italiaans opstuurt. Het Italiaanse bedrijf vindt dat het Vlaamse bedrijf niet voldoet aan de taalwetgeving en betaalt de factuur niet.

Hoe lost men dit op? In heel veel ondernemingen wordt de factuur opgemaakt in het Nederlands en voegt men pro forma een kopie toe in de taal van het land waarin het bedrijf ligt naar wie de factuur wordt opgestuurd. Dan is er geen enkel probleem: de ontvanger begrijpt wat op de factuur staat en er wordt voldaan aan de taalwetgeving.

Stelt u de omgekeerde situatie voor waarbij een Frans bedrijf levert aan een klant in Vlaanderen. Dan zal dat bedrijf een factuur in het Frans opsturen.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Van Eyken, ik zal uitdrukkelijk dezelfde regeling toepassen als bij de arbeidswetgeving.

Mijnheer Bothuyne, u moet twee zaken in ogenschouw nemen. Ten eerste hebt ook u die oplossing voor het arbeidsrecht mee goedgekeurd, en dat was een verstandige beslissing. We kunnen die regeling hier immers opnieuw invoeren. Onze inspectie moet die facturen kunnen begrijpen. Wanneer die zijn opgesteld in een taal die onze inspectie niet kent, dan wordt een controle daarvan moeilijk.

Ten tweede bent u het toch met me eens dat wanneer een firma die investeert in Vlaanderen en van buitenlandse oorsprong is, een factuur stuurt naar een Vlaams bedrijf, dat bedrijf mag verwachten dat die factuur in het Nederlands wordt opgesteld en niet in een andere taal. *(Applaus bij de N-VA)*

Wat mij betreft, is het heel duidelijk dat de oplossing die wij hebben geboden bij het arbeidscontract een goede oplossing is die de zekerheid geeft voor elk bedrijf dat het een factuur in het Nederlands kan krijgen. Uit klantvriendelijkheid kan nog een andere taal worden aangeboden.

De heer Gryffroy heeft gelijk dat het ging over een Italiaans bedrijf dat vond dat het een factuur in het Nederlands moest krijgen volgens de taalwetgeving. Het ging niet over de taalwetgeving, maar over het al dan niet willen betalen van een factuur.

Laten we de zaken eenvoudig houden: onze bedrijven zijn het gewoon om facturen in het Nederlands op te stellen. Als zij daar uit klantvriendelijkheid een kopie in een andere taal aan toevoegen, is dat prima maar op die manier zijn onze inspectie en taalwetgeving verzekerd.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Minister, het is belangrijk dat we ons Taaldecreet niet laten gebruiken door wanbetalers die Vlaamse bedrijven niet willen betalen wat hun toekomt. Anderzijds moet er ook vertrouwen zijn in dezelfde bedrijven. Het bedrijf moet kunnen overeenkomen met de klant in welke Europese taal de facturatie gaat gebeuren. Er is geen nood om de bedrijven op te leggen telkens twee versies van dezelfde factuur op te maken. Ik ben zelf Vlaams voelend, en ik denk niet dat het Vlaams karakter van de Vlaamse natie zal worden aangetast als we onze bedrijven toelaten hun facturatie in het Engels of het Frans te laten doen. Daar is geen enkel probleem mee. Minister, als we willen streven naar daadwerkelijke vereenvoudiging, moeten we verder durven te gaan dan wat u voorstelt. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Gwenny De Vroe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de verschillende initiatieven om plastic zakjes te verbieden

ACTUELE VRAAG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het vormgeven van het Vlaamse beleid rond plastic winkelzakjes

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, het is niet de eerste keer, want de voorbije weken hebben we meermaals gesproken over het verbod dat u wenst in te voeren op de plastic zakjes. Eerst gaf Wallonië het verbod te kennen, vervolgens Brussel, en nu hebt u naar aanleiding van vragen van collega Nevens en mezelf te kennen gegeven dat u het verbod ook in Vlaanderen wenst in te voeren. Vorige week hadden we het erover dat dit op een eenvoudige en duidelijke manier moet gebeuren. Daar staan we honderd procent achter. Uiteraard moet het de bedoeling zijn goed te doen aan ons leefmilieu. Er moet ook worden gestreefd naar een geharmoniseerde aanpak, en dat er zo veel mogelijk gewestoverschrijdend wordt gewerkt.

Helaas, toen ik vorige maandag de krant opensloeg, zag ik een artikel van uw federale collega Marghem. Ze is verantwoordelijk voor het op de markt brengen van de plastic zakjes en kondigde aan dat ze die plastic zakjes duurder zal maken. Natuurlijk is dat contradictorisch met wat u al hebt verkondigd, namelijk het verbod op die plastic zakjes.

Minister, het is de bedoeling om duidelijkheid te verschaffen voor de burgers. Mijn vraag is dus heel eenvoudig: wat is uw standpunt? Hebt u overleg gehad? Wat is uw mening over het initiatief van federaal minister Marghem?

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, mevrouw De Vroe heeft perfect geschetst hoe de situatie in Vlaanderen en bij uitbreiding in België van-

daag is. We hebben vandaag een verbod in Wallonië, we hebben een verbod in Brussel en we hebben nu minister Marghem die aankondigt dat de eenmalige plastic draagzakjes in de toekomst betalend zullen worden.

Minister, het klopt dat u al een uitspraak hebt gedaan over die plastic zakjes. U zei terecht dat als we iets willen doen, dat transparant, eenduidig en duidelijk moet zijn voor de bevolking zodat we geen spelregels hanteren die verschillen van andere gewesten.

Minister, wat is het resultaat van het rondetafelgesprek, dat zo belangrijk is om net eenduidig en transparant te zijn? Hoe kunt u de collega's nog overtuigen om een uniform systeem in Vlaanderen, Brussel en Wallonië in te voeren?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: We hebben inderdaad al enkele keren over dit onderwerp gesproken in het parlement. We waren het er allemaal over eens dat we voor een verbod zijn, dat het een eenvoudig systeem moet zijn, dat heel duidelijk is voor de consument en voor de handelaar, die er dagelijks mee moet omgaan.

Mijnheer Nevens, ik moet u wel corrigeren. U zegt dat er een verbod is in Wallonië en Brussel. Neen, er is geen verbod. Er is een intentie om een verbod in te stellen, net hetzelfde als we in Vlaanderen hebben. Het vreemde is dat er op 27 april een overleg is geweest met de federale overheid en de drie gewesten en dat mijn federale collega daar heel uitdrukkelijk heeft gezegd dat ze geen initiatief zou nemen, dus dat de gewesten een initiatief konden nemen om die plastic zakjes te verbieden.

Mijn verbazing was dan ook groot toen ik afgelopen weekend vragen kreeg van de pers: 'De federale overheid gaat het nu ook verbieden of betalend maken, wat is uw reactie daarop?' Ik viel van mijn stoel. Ik ben het er volledig mee eens dat dat geen goede afstemming is en dat het terugkomen is op gemaakte afspraken. Op 6 juli vindt er een Interministeriële Conferentie Leefmilieu plaats. Ik denk dat we daar duidelijkheid moeten hebben. Ik zal dat daar ook agenderen. We hebben ondertussen ook overleg gehad met de verschillende gewesten, waar wij alles perfect op elkaar zouden afstemmen. Maar nu komt daar inderdaad het initiatief van de federale collega tussen gefietst. Ik heb ook nog geen teksten gezien. Ik weet niet of het een aanzet is of iets dat al concreet uitgewerkt is. Ik zal duidelijkheid eisen op de Interministeriële Conferentie Leefmilieu op 6 juli.

Ik ben in ieder geval voorstander. De teksten zijn ook klaar bij ons. Dat zal mee opgenomen worden in het verzameldecreet dat nog voor het reces naar de Vlaamse Regering gaat. Het is ook goed dat we op 6 juli duidelijkheid krijgen over wat er nu al dan niet op het federale niveau zal gebeuren.

Gweny De Vroe (Open Vld): Bedankt, minister, om duidelijkheid te verschaffen. Ik ben uiteraard ook benieuwd wat die Interministeriële Conferentie Leefmilieu op 6 juli dan uiteindelijk zal geven. We zullen het zeker opvolgen.

U kent onze vraag om zeker nog een grondig overleg te hebben met de stakeholders, met alle betrokken partijen. Dat is heel belangrijk om naar een gedragen systeem te gaan, dat duidelijk en eenvoudig is.

Ik heb u al gevraagd om zeker nog verder onderzoek te doen naar alternatieven. Ik heb ondertussen het onderzoek dat de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) gevoerd heeft rond bioplastic, doorgenomen. Er dient ook wat dat betreft zeker nog verder onderzoek verricht te worden.

Bart Nevens (N-VA): Minister, eindelijk is er misschien licht aan het einde van de tunnel. We willen transparant zijn. Veel van die zakjes zijn transparant, maar de manier waarop we tot dit verbod gaan komen, is voor ons, voor de handelaars en voor de consumenten alleszins niet duidelijk.

Ik hoop dat we na 6 juli een eenduidig standpunt hebben, dat we ook kunnen communiceren aan de mensen die betrokken zijn bij het verbod op eenmalige plastic draagtassen dat er zou komen. Ik vraag ook om werk te maken van het onderzoek naar die alternatieven. Er zijn waarschijnlijk een aantal mogelijkheden om een oplossing te bieden voor problemen rond hygiëne en voedselveiligheid voor de handelaars en de consumenten, die beter zijn voor het leefmilieu dan de plastic verpakkingen van vandaag.

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Valerie Taeldeman (CD&V): Minister, collega's, Vlaanderen is al jarenlang koploper op het vlak van recyclage. Vlaanderen gebruikt in vergelijking met Brussel en Wallonië ook het minste aantal plastic zakjes.

Minister, het verbod op plastic zakjes of alternatieven voor de plastic zakjes, dat maakt deel uit van het omvangrijke uitvoeringsplan rond huishoudelijke afvalstoffen. Het openbaar onderzoek over dat afvalstoffenplan is afgerond. Wat is de verdere timing en wat zijn de verdere stappen in dit dossier?

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp.a): Ik wil die vraag iets concreter stellen, minister. Dit dossier is hoe dan ook heel herbruikbaar. Alleen al dit jaar is het de vierde keer dat het in dit parlement aan bod komt, zowel in de commissie als bij de actuele vragen. Ik heb de indruk dat men zowel in het Vlaamse als het Waalse Gewest het initiatief en het engagement heeft om tot dat verbod te komen. U zegt dat het nog voor de zomer in een verzameldecreet naar de regering gaat. Uiteraard is het verkieslijk, als er een akkoord zou zijn, om het met ondersteuning van de Federale Regering te doen. Maar indien dat niet mogelijk schijnt te zijn, of de federale minister wil op een of andere manier niet mee, gaan we dan in het najaar, bij de stemming over dat verzameldecreet, dat verbod in het Vlaams Parlement ook gewoon goedkeuren en invoeren? We hebben er nu al meer dan genoeg over gepraat. Het wordt tijd om ons van die zak te ontdoen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, in het verleden was u al boos op Wallonië en Brussel, omdat ze politiek te snel gingen, omdat ze al een duidelijke, concrete datum hadden vooropgesteld voor dat verbod. Nu bent u duidelijk boos op het federale niveau: u verweet mevrouw Marghem dat ze, tegen de afspraken in, plots een beleid uitstippelde. Minister, ik merk dat we ons inderdaad politiek continu laten voorbijsteken. Dat is de realiteit, collega's, want ik zie u knikken, dat is gewoon de realiteit.

Het klopt, mevrouw Taeldeman, dat het gebruik van de eenmalige plastic zakjes in Vlaanderen de afgelopen jaren al flink gedaald is, dankzij vrijwillige overeenkomsten door de grootwarenhuizen. De resterende hoeveelheid in Vlaanderen kan alleen maar dalen dankzij politieke daadkracht. Die politieke daadkracht, minister, zal van u moeten komen.

Minister Joke Schauvliege: Collega Sanctorum, hoe durft u zeggen dat we ons politiek laten voorbijsteken? We hebben in Vlaanderen de beste resultaten van heel België als het aankomt op het terugdringen van het gebruik en het uitdelen van plastic zakjes. De laatste tien jaar is het gebruik met 90 procent gedaald. Als

dat geen mooi resultaat is, begrijp ik het niet meer. We gaan nog verder, want we halen nu al de verplichtingen die Europees zijn opgelegd. We gaan nog een stapje verder: de teksten liggen op tafel om die zakjes helemaal te verbieden.

Uiteraard, collega Tobback, als er federaal geen overeenstemming komt, zullen wij ermee doorgaan. Ik denk dat het duidelijk is dat we de intentie hebben om dat gebruik te verbieden en dat we het op die manier ook in Vlaanderen zullen invoeren.

Het moet een duidelijk, eenvoudig systeem zijn, uiteraard. We plegen dan ook overleg met de verschillende sectoren. Ik herhaal nogmaals dat we zeker de onderzoeken naar alternatieven, zoals bioplastics, moeten voeren, maar het zou ook weleens de duidelijkheid in de weg kunnen staan. De consument kan niet altijd goed zien wat bioafbreekbaar is en wat niet. Het is ook niet altijd een oplossing voor zwerfvuil, want een bioafbreekbaar zakje blijft nog heel lang in het milieu. Het is een heel lang proces vóór het ooit wordt afgebroken. Als dat ooit wordt weggegooid, kan het dus heel lang aanwezig zijn in de natuur, en dat moet dus ook vermeden worden. We zullen die alternatieven dus zeker onderzoeken, maar het moet wel een systeem zijn dat ervoor zorgt dat we zowel het plastic in de zee als in de natuur, het zwerfvuil dus, absoluut terugdringen.

Collega Taeldeman, wat de timing van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen betreft: de tekst is aangepast op basis van de verschillende bezwaren, bevindt zich in de interkabinettenbespreking en zal aan de Vlaamse Regering worden bezorgd. Het is de bedoeling om daar uiteraard zo snel mogelijk door te geraken en op die manier ook tot het definitieve plan te komen.

Collega's, wij zijn voor een verbod, we zijn koploper, we willen koploper blijven, we zullen dat ook doen. Het verbod zal er zeker komen. Ik ben voorstander van een afstemming, van een duidelijk systeem. Als dat niet lukt, zullen we het in Vlaanderen zelf doen, ook vanuit onze verantwoordelijkheid om zorg te dragen voor het leefmilieu.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, wat u zegt, klopt: we halen nu de Europese doelstelling, maar tegen 2025 moeten we nog een grotere doelstelling halen. We gebruiken nu ongeveer honderd zakjes per inwoner per jaar, we moeten dat terugdringen tot veertig. We hebben dus nog een hele weg af te leggen. Er is inderdaad politieke daadkracht nodig, en u wilt die politieke daadkracht aangaan. U hebt bevestigd dat u grondig in overleg wil gaan met de betrokken stakeholders om alternatieven te bekijken. Dat is zeker en vast nodig om hygiënische redenen, zoals collega Nevens daarnet heeft gezegd.

Als laatste, minister: 6 juli. Ik weet niet of het mogelijk is om zeker en vast ook alle parlementsleden van de commissie Leefmilieu op de hoogte te houden na die commissie. Dat zal ons zeker bij het begin van het reces zeer sterk boeien.

De voorzitter: Mijnheer Nevens, hebt u nog behoefte aan een slotopmerking?

Bart Nevens (N-VA): Ja, voorzitter, bedankt.

U bent net naar de kapper geweest, zie ik? Er was niet veel werk aan! (*Gelach*)

Collega's, ik ben blij uit de mond van de minister te horen dat wat we in Vlaanderen doen met het verhaal van de plastic zakjes en het verbod, dat we daar koploper willen blijven. Ik ben ook blij dat de minister van mening is dat wat we zelf doen, we meestal beter doen, dat we dus doorgaan op hetzelfde elan en dat we onze koppositie om het leefmilieu in Vlaanderen te verbeteren, blijven hanteren.

Ik hoop dat ik daar niet meer op moet terugkomen in de plenaire vergadering, maar als het moet, moet het, en vandaag was het nodig. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: Mijnheer Nevens, wat u zeker moet doen, is naar de kapper gaan. (*Gelach. Applaus*)

De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Miranda Van Eetvelde aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het dreigende tententekort voor de zomerkampen van de jeugdbewegingen

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Voorzitter, minister, we staan aan de vooravond van de zomervakantie: traditioneel de periode waarin de jeugdbewegingen massaal op kamp vertrekken. Voor dat kamp doen de jeugdbewegingen een beroep op het tentenaanbod van de Uitleendienst Kampeermateriaal. Nu bereikten ons bij herhaling signalen dat het aanbod van de uitleendienst veel vroeger en sneller uitgeput raakt. Dat is een jaarlijks terugkerend probleem. Ik heb hier vorig jaar ook de problematiek aangekaart. Ook toen trokken de jeugdbewegingen aan de alarmbel, maar door een samenspel van diverse alternatieven naast de uitleendienst heeft men in 2015 aan twee aanvragen niet kunnen voldoen. Begin deze week bereikten ons via de media geruchten dat er een ruim tekort aan slaapplekken dreigt, namelijk 15.000 slaapplekken.

Minister, in een recent antwoord op een parlementaire vraag hebt u gezegd dat er in de drukste periode van dit seizoen 81.606 aanvragen zijn, waarvan er toen, ondertussen een aantal weken geleden, 66.140 waren toegezegd. Kloppen de cijfers die deze week in de media werden aangehaald? Is er een tekort aan slaapplekken? Of zijn er andere cijfers, zeker als rekening wordt gehouden met de diverse alternatieven?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Van Eetvelde, ik dank u voor de vraag, die me de gelegenheid geeft om u en hopelijk ook de rest van het halfroond en de Vlaamse jeugdbewegingen gerust te stellen. Ik was immers ook wat verrast toen ik dat cijfer in de pers zag opduiken van 15.000 jongeren die geen slaapplek op kamp zouden hebben. Dat is gelukkig niet het geval. Het gaat over een 1000-tal plaatsen. Waar komt het cijfer vandaan? U bent ondertussen ook al een specialist in de materie geworden. Nadat de jeugdbewegingen op een bepaald moment in het najaar hun formele aanvraag hebben kunnen indienen, begint men bij onze uitleendienst te bekijken hoe men vraag en aanbod het best met elkaar kan verzoenen. Dat cijfer van 15.000 is eigenlijk op een gegeven moment in een schriftelijke vraag in april aan bod gekomen. Ondertussen zijn we alweer meerdere maanden verder en hebben we het probleem dus tot 1000 kunnen terugdringen, wat eigenlijk tussen de 1 en 2 procent van de gevraagde tentencapaciteit is. Vorig jaar zijn we erin geslaagd om dat nog verder terug te dringen, tot meer dan 99 procent. Nu zitten we aan iets meer dan 98 procent. Ik ga er dus van uit dat het dit jaar ook nog wel moet lukken om de 100 procent bijna te bereiken. We krijgen daarbij ook steun in de vorm van enkele tientallen tenten van Defensie en de provincie Vlaams-Brabant, waarvoor uiteraard dank. Op dit ogenblik is er van de ongeveer 1100 aanvragen van groepen een kleine 1000 waarbij onze eigen uitleendienst, die in dezen toch wel schitterend werk verricht, heeft kunnen helpen. Met het extraatje van de provincie Vlaams-Brabant en Defensie komen we er bijna allemaal.

Er is ook een mechanisme, dat ik toejuich, waarbij als er problemen ontstaan – en dat die kunnen ontstaan en ontstaan wil ik niet onder mat vegen –, groepen onderling oplossingen vinden wat het uitleenen van tenten betreft. Ook met de bemiddeling van onze uitleendienst worden, ook door dagen van het afhaken of

inleveren van tenten te verschuiven, de problemen nog week na week teruggedrongen. Het probleem is er dus, maar veel minder omvangrijk dan in de pers staat. We halen op dit ogenblik een rapport van 98 procent. Dat lijkt me goed in deze examentijd. Ik wil natuurlijk mijn uiterste best doen, samen met alle partners, om ook dit jaar naar die 100 procent te kunnen gaan.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Ik voel me toch een beetje gerustgesteld, want ik keek wel zeer vreemd op toen ik die cijfers hoorde begin deze week. Als overheid moeten we er echt wel alles aan doen om de stock van de uitleendienst op peil te houden. Het is een gedeelde verantwoordelijkheid: enerzijds een stabiel contingent beschikbaar houden en anderzijds zoeken naar die samenwerkingsverbanden met de verschillende alternatieven. U hebt er zelf een aantal van opgenoemd: Defensie, de provinciale uitleendienst Vlaams-Brabant, de jeugdbewegingen onder elkaar, eventueel een aanbod op de private markt. Ik heb er wel vertrouwen in dat het in orde komt. Nu is het het drukste moment voor de uitleendienst om alles met elkaar te matchen. Ik hoop dat we binnen een aantal weken een volledig zicht op de situatie hebben, maar uit uw antwoord kan ik afleiden dat het nog redelijk geruststellend is. Dat wil niet zeggen dat we niet op onze hoede moeten zijn en de zaken verder blijven opvolgen.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Ik wil de minister eerst en vooral danken voor de duiding van de cijfers. Het is van belang in eerste instantie te kunnen debatteren op basis van correcte cijfers. Daarnaast weten we dat de uitdaging van de tenten een verhaal is dat elk jaar weer naar boven komt en al tien tot twintig jaar meegaat in het parlement. We moeten vaststellen dat het aantal jongeren dat op kamp wil gaan, nog stijgt. Door de organisatie van het academiejaar wordt de piekperiode waarin jongeren op kamp gaan, ingekort. Met andere woorden: de nood aan tenten op een hele korte periode, stijgt alleen maar.

Minister, ik ben positief over het feit dat u effectief streeft naar 100 procent en dat u alle mogelijkheden uit de kast haalt om nog efficiënter tenten in te zetten, ook naar organisaties die zelf tenten hebben. Ik wil u nog een suggestie meegeven. De tenten van Defensie worden hier ingezet, maar misschien zijn er ook in buurlanden bij Defensie of veiligheidsdiensten die ook zouden kunnen worden ingezet en op die manier meer aanbod kunnen betekenen.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Ik dank collega Van Eetvelde voor de vraag op basis van mijn cijfers, die ik heb opgevraagd aan minister Gatz. De meest recente zaten donderdag in mijn mailbox. U kunt natuurlijk niet weten of de cijfers die in de pers staan, al dan niet kloppen, want die komen letterlijk uit het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag.

Voor vele jeugdverenigingen is het hebben van tenten via de uitleendienst de enige mogelijkheid om al dan niet op kamp te kunnen gaan. Het is jammer dat we elk jaar opnieuw zien dat er tenten te kort zijn en dat dit jaar opnieuw 25 groepen eind juni niet weten of ze tenten zullen hebben om in juli op kamp te kunnen gaan. Ik zou toch willen vragen om in de begrotingsopmaak voor 2017 daar rekening mee te houden en er extra centen voor uit te trekken.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Voorzitter, ik sluit me graag aan bij de vraag van de collega. Ik heb ook een zeker déjà-vugevoel. Elk jaar lijkt opnieuw hetzelfde debat naar boven te komen. Ik wil me niet verliezen in cijfers. Inderdaad, 98 procent, is een heel mooi cijfer. Wat wel elk jaar opnieuw terugkomt, is de bezorgdheid, de

signalen van onrust vanuit de sector, die elk jaar opnieuw aangeven dat het knip-en plakwerk is en dat men moet proberen alles in orde te krijgen, wat heel veel druk legt. Het neemt heel veel tijd in beslag die men niet kan steken in het voorbereiden van een kamp om ervoor te zorgen dat dat goed verloopt. Men geeft, los van de tenten, wat inderdaad een groot probleem is, nog een paar andere dingen aan. Het gaat ook over de kosten van het transport, de regelgevingen bij de verschillende gemeenten enzovoort, enzovoort.

Minister, u gaat in overleg met de sector. Neem die bezorgdheden ook mee en zorg ervoor dat we volgend jaar niet opnieuw ditzelfde debat moeten voeren. Zoals collega Soens ook aangaf: zorg ervoor dat dit debat tot het verleden zal behoren, maar durf ook te investeren in jeugd. Wat mij betreft, hebt u een van de mooiste bevoegdheden van al uw collega's, bij een sector die ook volledig in bloei is. Er komen inderdaad altijd leden bij. De sector groeit. Zorg ervoor dat daar middelen tegenover staan, want elke cent die u steekt in de jeugdsector, krijgt u meermaals terug.

Minister Sven Gatz: Het is zo – en dat weten de vraagstellers vanuit de commissie Jeugd – dat we jaarlijks een substantieel budget blijven inzetten om nieuwe tenten aan te kopen. Daarop wordt niet bespaard. Ik wil wel de suggesties meenemen, maar er is inderdaad een dilemma. Als we 100 procent vraag en aanbod met elkaar willen verzoenen, dan moeten er eigenlijk 105 tot 110 procent tenten zijn, net vanwege de piekperiode. Ik wil onderzoeken wat de beste oplossing is. Het kan zijn dat nog meer investeren in tenten vanuit de overheid een antwoord is. Het kan ook zijn dat we met het masterplan Bivakplaatsen, dat met de collega's Weyts en Schauvliege is afgesloten en binnenkort operationeel wordt, nagaan hoe de uitleningen tussen groepen kunnen verbeteren en hoe we groepen die uitlenen, kunnen ondersteunen. Ik ben zeker bereid dit te onderzoeken.

Dit jaar was er voor het eerst een digitale inschrijvingsprocedure van de tenten, die we nu evalueren. Het maakt de zaken toch wel wat gemakkelijker. Het kan er misschien voor zorgen dat de periode van onzekerheid – die er altijd wel een stukje zal zijn: een maand om vraag en aanbod op elkaar af te stemmen – naar voren kan worden geschoven om op die manier minder dicht bij de deadline van de kampen te zitten.

Ik ga zeker de dialoog met de Vlaamse Jeugdraad en de jeugdbewegingen aan om na te gaan hoe we dat masterplan wel geëngageerd en ambitieus kunnen invullen. Op dit ogenblik is de eerste zorg om voor deze zomerkampen de vork tussen 98 en 100 procent nog toe te rijden.

Collega's, ik dank u voor de suggesties om misschien ook over de grens te kijken. We maken er een NAVO-oefening van, om het met een grapje te zeggen. Nee, maar we gaan die suggestie zeker onderzoeken, mevrouw Rombouts.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Minister, ik dank u voor de aanvulling.

Het is duidelijk dat er in Vlaanderen een zeer sterk jeugdwerk is. Het bewijs is het groeiend aantal nieuwe leden. We delen allen dezelfde bekommernis: we moeten er naar streven om de niet-ingevulde slaapplekken te beperken en tot nul te herleiden.

Ik zou er wel voor willen waarschuwen om niet aan paniekzaaiërie te doen. Het is ieder jaar een moeilijk moment om alles op elkaar af te stemmen. We moeten vooral de jongeren die dagelijks instaan voor die jeugdbeweging, waarvan er velen nu nog examens hebben en die tijdens de examenperiode stress hadden omdat ze wegens stakingen mogelijk niet op hun examen geraakten, niet nog meer stress bezorgen door te gaan rondstrooien dat ze niet op kamp kunnen of dat er niet genoeg slaapplekken zijn. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over het bijwonen van de iftarmaaltijd door de minister-president in een niet-erkende moskee

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister-president, op een moment dat in islamitische landen de ramadanpolitie controleert of die ramadan wel strikt wordt nageleefd en waarbij overtreders zelfs in de cel worden gegooid, bent u eergisteren na zonsondergang naar een iftarmaaltijd geweest in een West-Vlaamse moskee. Wie niet blind is voor de problemen die met de islamisering van Vlaanderen gepaard gaan, heeft uw gastoptreden met lede ogen aanschouwd. Want het feit dat de islam steeds meer greep krijgt op onze samenleving met medewerking van politici zoals uzelf, is geen goede zaak. De islam staat immers haaks op onze democratische vrijheden, op onze democratische rechten. Het feit dat de mensenrechten elke dag opnieuw in moslimlanden worden overtreden, toont aan dat de islamisering van ons land geen goede zaak is.

Het stoort me des te meer dat u bent gaan spreken in een moskee, de Attakwa-moskee in Kortrijk, die zelfs van de Staatsveiligheid een negatief advies kreeg. De moskee is in het verleden niet erkend omdat de Staatsveiligheid haar beschouwde als extremistisch, als een gevaar voor onze democratische rechtsorde. Ook op het bureau van minister Homans, waar een 45-tal dossiers van moskeeën die een erkenning vragen, liggen te wachten, komt Attakwa uit Kortrijk niet voor.

Minister-president, wat doet de minister-president van Vlaanderen in hemelsnaam in een moskee die zelfs door de Staatsveiligheid als extremistisch wordt bestempeld?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Uw vraag is duidelijk, collega Janssens, uw vooroordelen zijn dat evenzeer, of nog meer. Ik ben als minister-president inderdaad op uitnodiging voor de tweede keer naar een iftar gegaan, deze keer in Kortrijk. Dat gaat inderdaad over een bijzondere maaltijd, het breken van de vasten, nadat de mensen een hele dag gevast hebben.

De maaltijd begint klokslag op het tijdstip van zonsondergang en staat in het teken van verbondenheid en gastvrijheid. Iedereen is er welkom: moslims en niet-moslims. Men nodigt de buurtbewoners uit, de verenigingen waren uitgenodigd. Het stadsbestuur was daar, de burgemeester heeft gesproken. De gemeenteraad was uitgenodigd. Alle levensbeschouwingen waren daar: de deken en de voorzitter van de unie van vrijzinnigen.

Ik heb daar Vlaamse moslims ontmoet, wat in uw ogen onmogelijk is natuurlijk, die perfect Nederlands spreken, die in uitstekend Nederlands zich uitgesproken hebben tegen elke vorm van extremisme, radicalisme en terrorisme. Ze hebben in zeer expliciete bewoordingen de waarden van onze westerse samenleving en van de verlichting onderschreven.

U zult het interview gelezen hebben met de voorzitter van het plaatselijk bestuur. Ik had het in mijn toespraak over homo's en homorechten gehad en de voorzitter heeft expliciet gezegd: "Elke mens heeft recht op evenveel respect, ongeacht zijn of haar geaardheid." Dat was een zeer duidelijke uitspraak. Er waren toespraken van de voorzitter en van de twee imams.

Ik had me uiteraard vooraf ingelicht. Uit mijn inlichtingen bleek dat sinds het nieuwe bestuur, dat is aangetreden – dat verzwijgt u – in 2014, met jonge

mensen die studeren of gestudeerd hebben aan onze universiteiten, die zeer goed samenwerken met de stad, met de lokale andere levensbeschouwingen, met de buurt, dat er geen negatieve elementen waren, waardoor ik op de uitnodiging ben ingegaan. Ik moet zeggen: het was een bijzondere avond.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister-president, ik weet niet waar u uw inlichtingen hebt ingewonnen. Indien het bij de Staatsveiligheid was, die destijds een negatief advies gaf omdat het een extremistische moskee was, dan moet u het telefoonnummer misschien eens doorgeven aan minister Homans, uw partijgenote, bevoegd voor de erkenning van de moskeeën, want zij wacht naar eigen zeggen altijd maandenlang op dergelijk advies en u krijgt dat blijkbaar gewoon aan de hand van een simpel telefoontje.

Minister-president, het is duidelijk waarom die moskee op goede voet wil staan met de overheden in dit land. Ze willen immers via het Kortrijkse stadsbestuur, waar ook uw partij deel van uitmaakt, een vergunning krijgen voor de bouw van een megamoskee. Dat is de reden van de uitnodiging. Dat is de reden uw bezoek. Men wil uw steun voor het verkrijgen van een nieuwe moskee in Kortrijk, die opnieuw een uitvalsbasis moet zijn voor de islamisering van de stad: de islamisering waar uw partij vanuit het stadsbestuur en deze Vlaamse Regering ijverig aan meewerkt, alleen maar om een aantal moslimstemmetjes te verwerven. Hoe laag kunt u in hemelsnaam vallen, minister-president?

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

Joris Vandenbroucke (sp.a): Minister-president, mijn fractie heeft uw bezoek aan die iftarmaaltijd altijd fel geapprecieerd. Het is goed dat u een duidelijk signaal van verbondenheid hebt gegeven. Dat is noodzakelijk in deze tijden waarin polarisatie gemakkelijk de kop opsteekt, mijnheer Janssens. We mogen daar niet aan toegeven, want dan verliezen wij allemaal.

We zijn ook heel blij, minister-president, dat u getuigenis hebt afgelegd van het feit dat de mensen die u daar hebt gesproken, zich verbonden voelen door dezelfde democratische en humane waarden waar wij allemaal voor staan. Ik ben ervan overtuigd dat dat geldt voor de overgrote meerderheid van de inwoners van Vlaanderen. Ik hoop, minister-president, dat u dergelijke signalen van verbondenheid zult blijven geven, en dat u met dezelfde bril naar uw beleidsdaden kijkt, en dat we dat ook met zijn allen, in de taal die we spreken, blijven uitdragen.

Minister-president Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, mijnheer Janssens, ik kan alleen maar uw discours vol vooroordelen en afwijzing van anderen betreuren. U luistert niet naar die mensen. U durft er zelfs niet mee in dialoog te gaan. Ik ben in dialoog gegaan, en dat was overigens niet de eerste keer. Ik was ooit minister van Inburgering en Integratie. Als u denkt dat die mensen mij hebben uitgenodigd om een vergunning te krijgen, dan verdraait u de waarheid. U weet dat zij in afspraak met de burgemeester een gebouw hebben verworven. Zij hebben de toelating verkregen en zullen hun moskee inrichten.

U probeert alleen maar verdeeldheid te zaaien, mijnheer Janssens. Als minister-president heb ik de taak om mensen te verbinden. Ik vind dat wij moeten streven naar een samenhangende samenleving. Met uw discours wilt u precies het omgekeerde bereiken. Het is een discours vol haat en afwijzing van andere mensen. U beseft niet dat wij in een westerse, verlichte samenleving leven, een pluralistische samenleving, met respect voor iedereen. Misschien kunt u eens in de leer gaan bij de jonge voorzitter van het Kortrijkse bestuur. Hij studeert aan de Gentse universiteit. Hij voert een moderner, verlichter, beschaafder en vooral intelligenter discours dan u. *(Applaus bij de N-VA, Open Vld, CD&V, sp.a en Groen)*

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister-president, als u hier alleen maar de uitgesproken steun krijgt van de socialisten, dan moet u zich echt afvragen of u goed bezig bent inzake deradicalisering en integratie. *(Opmerkingen)*

Wilt u dat? Een beleid dat alleen wordt gesteund door de socialisten? Door de socialisten die voor zoveel problemen van radicalisering in dit land verantwoordelijk zijn? Uw discours over de waarden van de verlichting is echt wel aandoenlijk. Maar een zogenaamde Vlaamse islam die zich schikt naar de waarden van de verlichting, is een illusie. Kijk naar wat er gebeurt in islamitische landen, waar dag na dag mensenrechten met de voeten worden getreden. Als u de waarden van de verlichting in Vlaanderen echt wilt beschermen, dan moet u de opmars van de islam stoppen. U moet dan stoppen met het faciliteren en subsidiëren van de islam en zeker en vooral wegblijven uit obscure moskeeën. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Koen Daniëls aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over een automatische communicatie tussen parket, het departement Onderwijs en het schoolbestuur bij strafrechtelijke en tuchtrechtelijke vervolgingen van leerkrachten

ACTUELE VRAAG van Jo De Ro aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over leerkrachten die betrokken zijn in een onderzoek naar pedofilie

De voorzitter: De heer Daniëls heeft het woord.

Koen Daniëls (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, gelukkig duikt maar af en toe een bericht op van een leerkracht die in verdenking wordt gesteld van pedofilie. Ook nu is dat gebeurd. Bij een leerkracht zijn 14.000 kinderpornografische foto's gevonden. Die leerkracht heeft nog anderhalf jaar les mogen blijven geven. Gedurende het volledige strafrechtelijke onderzoek was niemand op de school op de hoogte van het feit dat die leerkracht in verdenking was gesteld en wordt vervolgd. Meer zelfs: het openbaar ministerie eist vandaag, nu het onderzoek is afgerond, dat een beroepsverbod wordt opgelegd.

Kan men in zulke gevallen in het onderwijs niet preventief optreden? Jawel, de preventieve schorsing bestaat. Een schoolbestuur kan een personeelslid betrokken in een strafrechtelijk onderzoek preventief schorsen. In dat geval behoudt die persoon zijn loon en statuut. Die persoon is niet veroordeeld, maar die schorsing gebeurt in het belang van de dienst. Hier rijst de vraag hoe het komt dat de school niet op de hoogte was. De school en de inrichtende macht hadden eventueel maatregelen kunnen treffen. U wees er al op dat de desbetreffende school iets kon ondernemen, op basis van artikel 4 van het betreffende BVR, op voorwaarde natuurlijk dat men op de hoogte zou zijn geweest.

We balanceren enigszins op een slappe koord. Want de persoon in kwestie is niet veroordeeld. Maar er liep een onderzoek. Men zou eventueel een automatische uitgevoerde preventieve schorsing kunnen opleggen in de gevallen waarbij iemand het voorwerp is van een onderzoek over feiten die betrekking hebben op zijn of haar beroep.

Minister, mijn vraag is eenvoudig. Bent u in contact met de minister van Justitie om een richtlijn uit te werken opdat het departement en de inrichtende macht automatisch op de hoogte worden gebracht wanneer leraren worden vervolgd inzake feiten die zijn gelinkt aan hun beroep, zodat men desgevallend een preventieve schorsing kan opleggen?

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, in dit soort thema's moeten we altijd met een beetje schroom het woord voeren. Aangezien dit huis de bevoegdheden Welzijn, Onderwijs en Jeugd huisvest en aangezien we de kinderrechtencommissaris onder onze koepel hebben, vind ik dat de parlementsleden in dit halfroond vragen moeten stellen over de integriteit en de veiligheid van kinderen en leerlingen.

De zaak is duidelijk geschetst door de heer Daniëls. Iedereen heeft gisteren kunnen vaststellen dat op het moment dat de school dat, meer dan een jaar na de feiten, via een journalist verneemt die de school contacteert, iedereen verbaasd en verbijsterd is: de school, de ouders enzovoort. Ook u hebt de maatschappelijke verontwaardiging daarover geuit.

Het dilemma tussen de privacy en het geheim van het onderzoek aan de ene kant en de bescherming van kinderen aan de andere kant is duidelijk. Als er deze ochtend één ding duidelijk werd in de pers, dan is het dat juristen daarover niet eenduidig ja of neen, of wit of zwart denken. Ik denk dat we in dit huis niet anders kunnen dan bekijken hoe dit kan worden voorkomen. Wat er is gebeurd, is gebeurd. We zien dat er sinds april 2014 een duidelijke omzendbrief is uitgevaardigd door het college van procureurs-generaal. Die brief biedt toch wat mogelijkheden. Aangaande dit specifieke geval moet die brief ons toch de wenkbrauwen doen fronsen waarom hier niet actiever mee is omgegaan.

Minister, ik stel u deze vraag namens onze fractie. U zou contact hebben opgenomen of van plan zijn om contact op te nemen met uw federale collega van Justitie, minister Geens. Wat zijn de precieze vragen die u namens de Vlaamse Regering hebt voorgelegd?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik moet bekennen dat ik, toen ik eergisteren de krant las en de avond voordien op de hoogte werd gebracht van wat mogelijk in de krant zou staan, bijzonder verbaasd en zelfs gechoqueerd was.

Het is soms een voordeel om als minister van Onderwijs ook advocaat te zijn en dus een opleiding in de rechten te hebben genoten. Normaal zou ik mij zeer ver weg houden van publieke uitspraken als het gaat over dossiers waarin er nog geen veroordeling van de persoon is, omdat er een vermoeden van onschuld bestaat, omdat er onderzoeksgeheim is, omdat de rechten van de verdediging moeten worden gerespecteerd. Ik ken dat dus allemaal wel goed. Maar in deze situatie was ik oprecht geschokt. Ook voor de mensen van het parket en mensen die onderzoeken voeren, bestaan er namelijk sinds 2014 mogelijkheden – u hebt er zelf naar verwezen – om in een aantal gevallen van een lopend onderzoek toch over te gaan tot het informeren van de werkgever.

De omzendbrief uit 2014 is zeer duidelijk: er moeten vier criteria vervuld zijn. Eén: de ernst van de feiten moet worden beoordeeld. Twee: er moet een verband zijn tussen het mogelijke misdrijf dat gepleegd is en de beroepsuitoefening van de persoon – wat in dezen niet echt in vraag kan worden gesteld. Drie: als de informatie het belang van het onderzoek zou kunnen schenden, is het beter om het niet te doen. Vier: er moet rekening worden gehouden met het stadium van de rechtspleging.

Daar is iets wat mij bijzonder choqueert. Op het ogenblik dat de zaak wordt doorverwezen naar de rechtbank, weet je dat de zaak een publiek beslag zal krijgen en dat het onderzoek is afgerond. Toen het onderzoek was afgerond en de zaak werd doorgestuurd naar de rechtbank, is de school dus niet op de hoogte

gebracht. De omzendbrief stelt heel expliciet – en dat verbaast mij nog meer: “Specifiek voor personen die in de jeugdsector actief zijn, kan een mededeling worden gedaan aan de werkgever.” Het geval komt hier dus letterlijk aan bod: de jeugdsector, mensen die lesgeven op school en omgaan met jongeren. Voor mij is het dus onbegrijpelijk waarom de school in dit geval geen enkele informatie heeft gekregen.

Ik heb onmiddellijk contact opgenomen met mijn collega van Justitie. Op 2 juli, dus nog voor het reces, is er een vergadering gepland met de procureurs-generaal. Toevallig is het een vergadering waarop ook de gemeenschappen zijn uitgenodigd. Onze minister-president en minister Vandeuren kunnen daarop dus ook aanwezig zijn. Ik heb gevraagd om dit punt, de interpretatie van de omzendbrief, op de agenda te zetten én om ter bespreking voor te leggen of er niet wat meer systematiek kan worden gebracht in het al of niet verwittigen van scholen. De minister heeft mij bevestigd dat hij het mee agendeert. Minister-president Bourgeois en minister Vandeuren zijn verwittigd. Het wordt daar dus besproken.

Deze problematiek overstijgt Onderwijs. U haalt zelf de jeugdsector aan. Er zijn ook de Welzijnsbevoegdheden, met heel veel van die situaties. Maar we zien dat scholen in andere dossiers wel op de hoogte worden gebracht, en dat scholen daar zeer verantwoord mee omgaan.

Collega's, zomaar zeggen dat het altijd automatisch moet gebeuren, is moeilijk. Er zijn ook situaties waarin personen worden aangeklaagd, waarna blijkt dat er helemaal niets aan de hand is. Als je zo iedere keer melding moet maken aan de school, breng je zeker de rechten van de verdediging in gevaar. Het vermoeden van onschuld blijft dan niet staande.

Ik ga er zeker mee akkoord dat er in elk geval per dossier een individuele afweging moet worden gemaakt. Maar ik heb het wat moeilijk als ik zie dat er in zulke situaties, zelfs na doorverwijzing naar de rechtbanken, geen informatie wordt gegeven. Dan vraag ik mij toch af hoe je kunt verantwoorden dat de manier waarop het dossier nu aan de school ter kennis is gebracht en dus in de media is gekomen een goede zaak zou zijn. Dat is voor de school een slechte zaak, en voor de ouders. Maar ook – als ik zo vrij mag zijn – voor de persoon in kwestie is dat een bijzonder vervelende situatie.

Dit wordt dus vervolgd op 2 juli, waar de ministers en ook onze ministers dit samen met de procureurs-generaal zullen bespreken.

Koen Daniëls (N-VA): Minister, dank u voor uw toelichting. De omzendbrief uit 2014 is in dezen zeer duidelijk. Het besluit over de preventieve schorsing bepaalt ook dat de betrokkene wordt gehoord door de inrichtende macht, hetzij ervoor, hetzij erna. Hij kan zich laten bijstaan door zijn raadsman. Alle elementen om een juist beeld te kunnen vormen, ook door de school, zijn aanwezig.

Over de automatisering die we moeten nastreven, heeft ook de federale commissie Seksueel misbruik een aanbeveling geformuleerd: er moet een automatisch gerechtelijk mechanisme zijn om de procureur des konings na de tussenkomst van een onderzoeksrechter de mogelijkheid te bieden om meteen preventieve maatregelen te treffen. We moeten op dat overleg van 2 juli pleiten voor een automatisering, zowel voor de jeugdsector als voor de sector van het onderwijs. Als er in dergelijke gevallen een vervolging is die aan die vier criteria voldoet, moet er een automatische melding kunnen gebeuren op basis van het rijksregister of van iets anders – dat moet dan maar uitgeklaard worden.

Jo De Ro (Open Vld): Minister, u hebt zelf geciteerd uit de omzendbrief. Die kan moeilijk duidelijker zijn. Ook als niet-juristen hem lezen, is dat helder. Als je zeker dit geval ernaast legt, kun je toch moeilijk geloven dat deze omzendbrief

hier niet werd toegepast. Het doet me denken aan een verhaal van een paar weken geleden. In de commissie Radicalisering kwam u toen melden dat PLP 40, de politie-omzendbrief die in het kader van wat er na Joe Van Holsbeeck is gebeurd de relatie tussen scholen en politie moet regelen, in één op drie politiezones niet echt werd toegepast. Minister, ik roep u op om informatie en extra druk mee te nemen naar het federale niveau.

U moet de omzendbrief niet herschrijven of nieuwe omzendbrieven schrijven. Neen, alle parketten moeten deze goedgegeschreven, heldere omzendbrief toepassen. Ik hoed mij een beetje voor het woord 'automatisch', maar zij moeten zelf bekijken wanneer het noodzakelijk is. In dit geval, wanneer er een bekentenis is en een doorverwijzing, kun je toch moeilijk een school in het duister laten over een situatie. Ik ben zelf lid van een schoolbestuur. Dit is echt wraakroepend.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister en collega's, ik deel jullie verontwaardiging. Niet zozeer het principe zit fout, hier rijst de vraag wat er in dit geval gebeurd is. In deze fase van het onderzoek, maar ook al vroeger, zou je kunnen vragen waarom, gezien de ernst van de feiten en gezien het duidelijke verband tussen het misdrijf en het beroep van diegene die het gepleegd heeft, men daar niet nu, maar ook niet vroeger, heeft opgetreden en de school verwittigd. Dat blijft een grote vraag.

Minister, dit zal het onderwerp zijn van het overleg dat u hierover hebt. Ik wil u dan ook vragen dat u het parlement op de hoogte houdt van de resultaten van dat overleg en dat u het snel laat plaatsvinden. Het blijft toch een vraag hoe zoiets is kunnen gebeuren.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, de veiligheid en de bescherming van onze kinderen is voor iedereen van het allergrootste belang. Dat geldt zeker ten aanzien van leerkrachten, directies en scholen, waar ouders hun kinderen aan toevertrouwen in de wetenschap of ten minste in de veronderstelling dat ze daar in goede handen worden achtergelaten.

Ik sluit me aan bij de vraagstellers die de belangrijkste vragen hebben gesteld. Ik heb geen bijkomende vragen, maar wil alleen een heel eenvoudige oproep doen. Zorg ervoor dat, in overleg met minister van Justitie Geens en het parket, het nooit meer opnieuw gebeurt in onze scholen dat iemand die van dergelijke feiten verdacht wordt en zelfs bekentenissen heeft afgelegd, nog een dag voor de klas kan staan. Dat mag nooit meer gebeuren.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Ik wil onderstrepen dat een preventieve schorsing geen uitspraak doet over de grond van de zaak. Het is een bewarende maatregel. Bovendien moet de preventieve schorsing een uitzonderingsmaatregel blijven. Daarenboven is er ook een beroep mogelijk tegen deze maatregel. De praktijk leert dat schoolbesturen er tot nu toe op een verantwoorde wijze gebruik van hebben gemaakt indien ze in kennis waren van bepaalde feiten.

Het is ook voor mij onbegrijpelijk en onverantwoord dat een school van deze feiten kennis moet nemen via de pers. Het is duidelijk dat dergelijke zaken niet voor herhaling vatbaar zijn.

Minister Hilde Crevits: Ik wil één zinnetje citeren uit de krant van vandaag, waar advocaat Christine Mussche zegt dat "het geheim van het onderzoek maar

heilig is voor zover een ander heilig principe niet in het gedrang komt, dat er geen gevaar bestaat dat nog meer slachtoffers worden gemaakt". Juristen hebben altijd een uitleg waarom iets wel of niet gebeurt, maar dit is de nagel op de kop. Ik zit zelf met heel wat vragen waarom de principes van de omzendbrief die helder zijn, niet zijn gevolgd en waarom geen informatie aan de school is verschaft.

Ik was wel heel blij toen ik de persmagistraat van het parket van Kortrijk op televisie hoorde zeggen dat dit verder intern zou worden bekeken. Misschien is er iets fout gelopen waardoor het niet is gebeurd.

Het is mijn mening dat de school in kwestie recht heeft op een uitleg nadien waarom ze niet zijn geïnformeerd. Ik kan me inbeelden dat ze daar met heel veel vragen zitten. Word als schooldirecteur maar eens wakker met zo'n nieuws. Alle ouders en leerkrachten in paniek, een leerkracht die plots gestigmatiseerd dreigt te worden, terwijl het allemaal zoveel voorzichtiger had aangepakt kunnen worden. Ik zit met een probleem en vraag dat er een zorgvuldige na-evaluatie gebeurt waarbij gekeken wordt hoe zulke situaties in de toekomst beter beheerst kunnen worden. Het wordt niet losgelaten, maar opgenomen.

Ik ben voorzichtig om het woord 'automatisch' uit te spreken als het gaat over strafonderzoeken en vervolgingen waarvan de realiteit soms heel complex is en moeilijk te achterhalen. Ik vind wel dat er op een of andere wijze moet worden gemotiveerd waarom het wel of niet gebeurt, en dat daarvan een spoor terug te vinden moet zijn. Het moet duidelijk zijn waarom het op een bepaald moment niet is gebeurd. Ik kan me inbeelden dat het voor de personen die niet geïnformeerd zijn, totaal onvoldoende is om te zeggen dat dit in het belang was van het onderzoek.

Wat betreft de preventieve schorsing, vind ik dat scholen daar zeer verantwoord mee omgaan. De procedure is goed, moet niet gewijzigd worden en doet geen uitspraak over schuld of onschuld. Dat moeten we onderstrepen. Het is iets preventiefs dat geen impact mag hebben op het toekomstige oordeel. Wordt dus vervolgd!

Ik vraag geen nieuwe omzendbrief, maar het zou goed zijn als die iets duidelijker wordt gemaakt. Nu staat erin dat "het makkelijker is om het bestaan van vervolgingen mee te delen op een ogenblik dat de zaak aan een rechtscollège voorgelegd is voor een uitspraak ten gronde". Dat was een tijdje geleden al gebeurd. Het had dus in de preperiode van de media gemeld kunnen worden.

Als u het hebt over een automatisering, is dat misschien het moment waarop dat moet gebeuren. Dan wordt het onderzoek zeker niet geschonden, aangezien het voorbij is. Ik laat het over aan de wijsheid van de procureurs-generaal om daar een oordeel over te vellen.

Tot slot moeten we altijd de gedachte in het achterhoofd houden dat niemand schuldig is tot hij veroordeeld wordt. Het vermoeden van onschuld bestaat en het geheim van het onderzoek mag op geen enkele wijze in het gedrang worden gebracht. Er bestaat een omzendbrief en het is perfect mogelijk om binnen dat kader op een zorgvuldige en correcte wijze te informeren.

Koen Daniëls (N-VA): Minister, wat ik bedoel met 'automatisch' is dat in zulke zaken er automatisch moet gekeken worden naar het beroep van de betrokkene en dat dan automatisch de omzendbrief moet worden toegepast. Ik wacht 2 juli af en we zullen zien wat er verder gaat gebeuren. Een vraag die de school zich ook stelt, is hoe het komt dat er bij hen op school geen onderzoek is gevoerd. De ouders vragen zich af of er mogelijk ook kinderen van de school bij betrokken zijn geweest.

Ik wil een oproep doen om in alle lopende zaken die te maken hebben met zedendelicten, na te gaan in welke mate daar leerkrachten, jeugdwerkers of welzijnswerkers bij betrokken zijn en in welke mate de omzendbrief daar al dan niet op is toegepast.

Jo De Ro (Open Vld): Een onderwijssysteem zoals wij het hier kennen, waarbij ouders hun minderjarige kinderen toevertrouwen aan de goede zorg van leerkrachten en schoolbesturen, functioneert alleen maar als we met zijn allen kunnen garanderen dat het welbevinden, de veiligheid en integriteit van kinderen op geen enkel moment in gevaar kan komen. Vanuit het Vlaams Parlement moeten we het altijd opnemen voor de zwaksten. Dat hebben de collega's over de grens van meerderheid en oppositie heen hier vandaag gedaan: ze roepen u op om in dit geval over de rechten van de minderjarigen te waken en ervoor te zorgen dat deze omzendbrief niet in de onderste, maar in de bovenste lade van het parket bewaard en ook toegepast zal worden.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Tine Soens aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de verontrustende cijfers betreffende de slaagkansen van studenten met een handicap in het hoger onderwijs

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Minister, vorige week kreeg ik van u verontrustende cijfers over studenten met een handicap. Maar liefst acht op tien studenten met een handicap stopt ermee in de loop van hun opleiding. Ze hebben de helft minder kans op het behalen van een diploma in vergelijking met studenten zonder handicap. We zien dat studenten met een handicap het moeilijker hebben in het hoger onderwijs en we weten allemaal dat als ze zonder diploma hoger onderwijs op de arbeidsmarkt komen, het voor hen nog moeilijker wordt om later een job te vinden.

Als sp.a vragen we u twee zaken. De eerste is te zorgen voor extra ondersteuning voor die studenten, bijvoorbeeld via extra studiebegeleiding. De tweede is te zorgen voor voldoende middelen voor de universiteiten en de hogescholen om een beleid op maat te kunnen voeren voor die studenten. Bent u bereid om op die twee vragen in te gaan?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Wat ook uit de cijfers blijkt, is dat langzaam maar zeker jongeren met een handicap de weg vinden naar het hoger onderwijs. We komen uit een tijd waar dat niet of nauwelijks mogelijk was. Het siert u dat u aandacht hebt voor deze groep, dat zie ik aan de talrijke vragen die u mij daarover stelt.

De cijfers die u van mij kreeg, wil ik eerst nuanceren. Uit de cijfers blijkt dat van de unieke groep die werd bekeken, 1 cohorte van 559 jongeren op 1 jaar, 20 procent het bachelordiploma haalt in 3 jaar. Voor jongeren zonder handicap is dat 30 procent, er is dus een verschil van 10 procent. Die 80 procent haakt wel niet volledig af. Binnen die groep zijn we nu aan het kijken wat er precies gebeurt. Ze zijn misschien drop-outs in dat jaar, maar een aantal van hen doen hun jaar opnieuw en behalen hun diploma na vier jaar, zoals het ook vaak gebeurt bij de andere jongeren.

Zoals ook gebeurt bij andere jongeren, zijn er een aantal die heroriënteren. Ik denk dat de heer Bertels daarover een schriftelijke vraag heeft ingediend. De groep drop-outs die echt stopt met studeren, zal toch heel wat kleiner zijn dan 80 procent. Het

gaat over 20 à 30 procent, wat ongeveer 10 procent meer is dan voor jongeren zonder beperking.

Mevrouw Soens, de vraag is hoe we meer jongeren met een beperking de stap kunnen doen zetten naar het hoger onderwijs en hoe de vooropleiding is. We stellen ook vast dat minder jongeren met een handicap aso volgen en dat ze vaker in beroepsrichtingen terechtkomen. Daar moeten we aan werken. Wanneer u vraagt of ik samen met de hogescholen en universiteiten aan de slag wil om een beleid op maat uit te zetten met meer aandacht voor jongeren met een handicap die de sprong wagen, dan is mijn antwoord volmondig ja! We moeten beginnen met die mensen te registreren en nagaan hoe zij beter ingang kunnen vinden tot het hoger onderwijs.

De cijfers moeten wat genuanceerd worden. Het is mijn grote zorg om samen met u te bekijken hoe we dat beleid op maat nog beter kunnen ontwikkelen om meer jongeren kansen te geven.

Tine Soens (sp-a): Minister, ik dank u voor uw positieve antwoord. Het is inderdaad zo dat studenten met een handicap slechter scoren dan studenten zonder handicap, en dat zou toch absoluut niet mogen. U zegt dat u de besparingen op de studentenvoorzieningen wilt terugdringen, u had het in uw antwoord ook over de uniforme registratie. In de commissie zei u eerder dat het extra geld voor studentenvoorzieningen afhankelijk zou zijn van een akkoord tussen de instellingen over die uniforme registratie van de kansengroepen in het hoger onderwijs. Is dat akkoord er al? Met andere woorden, zullen instellingen vanaf volgend academiejaar meer ademruimte krijgen om dat beleid op maat te kunnen voeren?

De voorzitter: Mevrouw Krekels heeft het woord.

Kathleen Krekels (N-VA): Minister, toen de instellingen vroegen om de middelen van het aanmoedigingsfonds te ontkleuren, deden zij dat niet alleen omdat dit veel planlast met zich meebracht maar ook omdat zij dachten op die manier beter te kunnen inspelen op de realiteit die zich binnen de instellingen voordeed inzake die diversiteit. Zij wilden ook meer ruimte creëren om een eigen diversiteitsbeleid te voeren.

Een ander gegeven is de oriëntatie die geldt voor personen met een beperking of handicap maar ook voor studenten zonder. Hoe beter men zich oriënteert, hoe beter de resultaten die zij behalen. Er is natuurlijk wel ondersteuning nodig voor wie daar nood aan heeft. Zult u daar rekening mee houden bij de hervorming van het geïntegreerd onderwijs (gon) en het inclusief onderwijs (ion)?

De voorzitter: De heer De Potter heeft het woord.

Jenne De Potter (CD&V): Ik heb begrepen dat de conclusies op basis van de cijfers eigenlijk voorbarig zijn en gebaseerd op onvolledige en beperkte gegevens. Het is in elk geval goed dat die cijfers kunnen worden genuanceerd. Ik zie ook dat heel wat hogescholen, instellingen en universiteiten inspanningen doen voor personen met een handicap. Dat maakt deel uit van een totaalbeleid, en dat moet ook zo zijn.

We delen de zorg om de uitval in het hoger onderwijs voor studenten met een handicap en voor andere studenten zoveel mogelijk te beperken. Alle inspanningen die gericht zijn op een betere oriëntering en begeleiding, zowel in het leerplichtonderwijs als in het hoger onderwijs, moeten worden ingezet. Vandaar mijn oproep om deze thematiek op basis van correcte en volledige gegevens verder nauwgezet op te volgen en eventueel bij te sturen wanneer er significante verschillen zouden bestaan tussen de slaagcijfers.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Over dit thema is er een interessante studiedag geweest, waarop mijn fractie aanwezig was, mevrouw Soens. U was daar helaas niet, want dan had u geweten dat uw cijfers nuance behoeven, zeer veel nuance zelfs, aangezien het gaat over een zeer divers gamma aan functiebeperkingen en een problematiek die zo complex is dat het niet alleen met middelen te maken heeft, mevrouw Soens. Ik ben blij dat de minister de zaken in een juist perspectief plaatst. Die 80 procent valt niet zomaar uit. Er zijn wel een aantal moeilijkheden in het hoger onderwijs om een soort van begeleiding op maat te bieden.

Minister, daarom zou het interessant kunnen zijn om de hogescholen en universiteiten bij te staan in wat redelijke aanpassingen kunnen zijn. Soms zijn er technische problemen, soms zijn er praktische problemen om die redelijke aanpassingen te kunnen doen, waar onze fractie vragende partij voor is. Mevrouw Soens, vergis u niet.

Het gaat niet altijd om financiële zaken. Het onderwijskundig beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek (OBPWO) moet ter harte worden genomen.

Minister Hilde Crevits: Dan was ik eens zo vriendelijk voor mevrouw Soens, en nu vliegt mevrouw Brusseel erop. (*Gelach*)

Maar we zeggen eigenlijk hetzelfde. Ik heb de cijfers genuanceerd. Ik wil u, mevrouw Soens, toch voor een deel vrijpleiten. Ik heb het antwoord op de schriftelijke vraag erbij genomen en gezien dat daar 20-80 stond en 80 procent bij drop-outs. Die 80 procent was natuurlijk bedoeld op het jaar zelf, maar het zijn geen definitieve drop-outs. Het zijn jongeren die heroriënteren, ofwel er wat langer over doen.

Mijnheer De Potter, het is een feit dat jongeren met een handicap het moeilijker hebben. Het grootste probleem voor mij is dat ze al moeilijker de stap zetten. Daar moeten we dus in de eerste plaats aan werken. Als ze de stap zetten, moeten we er in de tweede plaats voor zorgen dat de begeleiding beter is en dat de uitvalcijfers niet significant hoger zijn dan bij andere jongeren. En die zijn wel nog hoger.

Mevrouw Soens, er is wel iets wat ik bijzonder jammer vind. De vorige minister heeft in 2014 een onderzoek besteld naar de slaagkansen van jongeren in het eerste jaar aan de universiteit of hogeschool, en daar is een handicap niet meegenomen als achtergrondkenmerk. Was dat gebeurd, dan had ik daar nu eigenlijk een perfecte analyse van gehad, en hadden we misschien al een aantal flankerende maatregelen kunnen uitwerken. Dat kunnen we nu nog, maar het is natuurlijk jammer dat die er nu nog niet zijn. Ik weet dat u daar persoonlijk heel hard in bent geïnteresseerd. We zullen er goed aan voortwerken.

Mevrouw Krekels, op het aanmoedigingsfonds heb ik niet echt kritiek gehoord. In het verleden is dat wel gebeurd. We hebben dat wel ontkleurd, er is ook een besparing op gebeurd, maar het gaat hier over een cohorte jongeren in een periode dat het aanmoedigingsfonds er was. Maar er was heel veel discussie tussen de instellingen over hoe men dat zou verdelen. Dat is ook de reden waarom ik heb gezegd: komaan, stop het in uw totaal kwaliteitsbeleid.

De uniforme registratie is voor mij elementair. Gisteren is er een groot overleg geweest met de hogescholen en de universiteiten. Men heeft gezegd: oké, we werken aan die uniforme registratie. Dus dat komt goed, en dat moet ook. De instellingen die zichzelf respecteren en die het ernstig menen met hun beleid voor jongeren met een beperking, moeten daarover eensgezindheid vinden. Als u me vraagt of ik vertrouwen heb dat die besparing, die afhankelijk is van het feit dat

ze ook werken aan die uniforme registratie, er komt, dan is mijn antwoord ja. We hebben een duidelijk engagement. Dat is ook goed nieuws voor jongeren die zich toch en met heel veel engagement op de opleiding in het hoger onderwijs gooien.

Tine Soens (sp.a): Minister, dank voor uw antwoord. Ik zou de conclusies ook niet voorbarig noemen. We zien dat jongeren met een handicap het al moeilijker hebben om in het hoger onderwijs te geraken. Als ze daar dan al zijn, doen ze het slechter dan jongeren zonder handicap. Dat is een vaststaand feit. Ik heb gehoord dat alle collega's bereid zijn om daar verder op in te zetten. Mijn fractie zal dat dan ook doen. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.18 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.26 uur.*

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van de regelgeving voor ruimtelijke uitvoeringsplannen teneinde de planmilieueffectrapportage en andere effectbeoordelingen in het planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen te integreren door wijziging van diverse decreten – 687 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van de regelgeving voor ruimtelijke uitvoeringsplannen teneinde de planmilieueffectrapportage en andere effectbeoordelingen in het planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen te integreren door wijziging van diverse decreten.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyssens (CD&V): Ik wil namens de CD&V-fractie nog eens het belang van dit ontwerp van decreet beklemtonen.

Ruimtelijke planning is dikwijls een moeilijk en stroef proces. Met dit ontwerp van decreet komen we ten eerste tegemoet aan de vernietiging van het vroegere decreet, waardoor zeventig ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's) gevat waren en dus vatbaar waren voor aanvechting. Maar vooral geeft dit voor een groot stuk gevolg aan een aantal principes uit de commissie-Sauwens. Dit is wat we daarin geformuleerd hebben als het integreren van besluitvorming.

Het is dan ook goed dat we hier komen tot één proces van totstandkoming van ruimtelijk uitvoeringsplan en effectenbeoordeling. Het is goed dat hier een continue beleidskwaliteitsbeoordeling zit in de verschillende fases van het proces, dat de effectbeoordelingen afgestemd worden, dat de screening geïntegreerd wordt in de scoping, dat participatie, ontwerp en beoordeling elkaar beïnvloeden binnen het proces, en dat we voorzien in de mogelijkheid van een bestuurlijke lus.

Ik denk trouwens dat we hiermee ook tegemoetkomen aan de vaststelling die we meerdere malen gedaan hebben binnen de commissie-Sauwens, namelijk dat we in Vlaanderen met een probleem van verkokering zitten. We hebben op de verschillende beleidsdomeinen wel heel goed geschoolde ambtenaren, maar die zijn heel specifiek met hun beleidsmaterie bezig. Door dit proces overstijgen we

die verkokering, geven we een integrale oplossing en komen we tot een robuustere besluitvorming. Wij denken dan ook dat dit ontwerp van decreet een zeer goede zaak is en een zeer goede stap in de juiste richting.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Ook onze fractie is zeer tevreden dat dit ontwerp van decreet hier vandaag ter stemming kan worden voorgelegd. We weten allemaal dat er in 2008 al een eerste poging was ondernomen om de plan-MER-procedures (milieueffectenrapportage) te integreren in de ruimtelijke uitvoeringsprocessen. Dat is toen gefaald. Er zijn arresten gekomen van de Raad van State en het Grondwettelijk Hof. Daardoor moest het werk opnieuw gedaan worden. Dat is er dan ook gekomen. We hebben de conceptnota van 2013. En vandaag ligt dan eindelijk het ontwerp van decreet er.

Ik kan opnieuw zeggen dat wij als fractie heel tevreden zijn dat dat ontwerp van decreet er is en dat de volledige integratie van de effectenbeoordelingen in de ruimtelijke planprocessen er komt. Ook de krachtlijnen die er mee in zijn opgenomen, namelijk een doorgedreven participatie en integratie van de procedures van bij de start van de procedures, juichen we allemaal toe.

De minister gaf zelf aan dat de tijd van de zeer lijvige MER-planprocedures eindelijk voorbij moet zijn. En voor lokale planprocessen zal er in de toekomst nauwelijks nog een MER-procedure moeten worden opgemaakt. Dat zijn allemaal zaken die wij toejuichen.

Niet langer dan gisteren hebben we het er ook nog in de commissie over gehad dat weliswaar de plan-MER-procedures in een aantal provincies, met name in Limburg en Antwerpen, zeer lang duren.

Minister, ik zou opnieuw willen herhalen dat we ervoor waakzaam moeten blijven dat die planprocessen binnen de kortst mogelijke termijn afgerond moeten kunnen worden. Alleen op die manier kunnen een aantal investeringsprojecten sneller worden gerealiseerd.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Dit decreet, dat al een bewogen voorgeschiedenis kent, dat weten we, is inderdaad belangrijk om ervoor te zorgen dat onze ruimtelijke planning robuuster wordt, met meer flexibiliteit, meer realisatiegericht en meer inspraak vooraf in het planproces. Dat is zeer belangrijk.

Het is een pijler in de vernieuwing van de omgevingsplanning. Effectbeoordeling MER en RUP verlopen voortaan gelijktijdig, dit zowel op gewestelijk, provinciaal als gemeentelijk niveau.

Dit ontwerp van decreet is vooral ingegeven vanuit de wens om plan-MER en RUP te integreren, maar het gaat eigenlijk breder. Het omvat ook bijvoorbeeld de passende beoordeling en het mobiliteitseffectenrapport (MOBER) waar dat nodig is.

Met dit decreet wil men verschillende problemen oplossen. Ik noem er twee. Ten eerste is er het feit dat een RUP soms niet meer gewijzigd kan worden op basis van opmerkingen in het openbaar onderzoek. Bij aanpassingen onderweg is men immers niet langer gedekt door het plan-MER, en het MER dat is afgeklopt, kan niet meer worden gewijzigd onderweg. Ten tweede is er het feit dat men milde-rende maatregelen die voortvloeien uit het MER, niet kan vertalen in een RUP, waardoor het RUP sneuvelt bij de Raad van State wegens niet-doorvertaling van de maatregelen uit het MER. Het zijn maar twee voorbeelden waarvan wij hopen dat dit decreet er een oplossing voor kan geven.

Het gaat er dus vooral om een RUP robuuster te maken, en daarom steunen wij dit decreet ten volle. Het is ook zeer belangrijk dat dit decreet zo snel mogelijk in werking treedt.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 687/3)

– De artikelen 1 tot en met 66 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Zuid-Afrika inzake het verrichten van betaalde werkzaamheden door partners van het diplomatiek en consulair personeel, ondertekend te Pretoria op 14 januari 2016

– 722 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Zuid-Afrika inzake het verrichten van betaalde werkzaamheden door partners van het diplomatiek en consulair personeel, ondertekend te Pretoria op 14 januari 2016.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 722/1)

– De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

MOTIE van Wouter Vanbesien tot onderzoek door het Rekenhof naar de dading tussen de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM) en Imobe nv

– 839 (2015-2016) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Wouter Vanbesien bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van Wouter Vanbesien tot onderzoek door het Rekenhof naar de dading tussen de Beheersgroep Antwerpen Mobiel (BAM) en Imobe nv.

De heer Vanbesien heeft het woord.

Wouter Vanbesien (Groen): Ik wil even het voorstel tot aanvulling van de agenda motiveren. We hebben het dossier vandaag besproken bij de actuele vraag. Het blijkt dat iedereen akkoord gaat met dit onderzoek: zowel de minister, die dat daarstraks heeft gezegd, alsook BAM, volgens een woordvoerder in de media deze voormiddag. Ik stel voor dat we dat nu in gang steken en dat we vandaag samen beslissen om het Rekenhof hierin zijn rol te laten spelen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

Matthias Diependaele (N-VA): Mijnheer Vanbesien, u hebt er zelf naar verwezen dat de minister toegezegd heeft om alle documenten over te zenden waar en wanneer u maar wilt. Dus, niet alleen is er geen hoogdringendheid, maar er is ook geen grond meer voor deze motie.

Wouter Vanbesien (Groen): Het Rekenhof staat ten dienste van het parlement. Het parlement kan vragen om een onderzoek te doen. De minister heeft gezegd dat hij de documenten zal bezorgen. Laat ons dan als parlement vragen om dat onderzoek te doen. Dat lijkt mij logisch, met elkaar sporend, niet met elkaar in tegenspraak, maar het is toch belangrijk om het op die manier te stellen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot aanvulling van de agenda.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot aanvulling van de agenda is niet aangenomen.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van de regelgeving voor ruimtelijke uitvoeringsplannen teneinde de planmilieueffectrapportage en andere effectbeoordelingen in het planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen te integreren door wijziging van diverse decreten
– 687 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

95 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
95 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Zuid-Afrika inzake het verrichten van betaalde werkzaamheden door partners van het diplomatiek en consulaire personeel, ondertekend te Pretoria op 14 januari 2016

– 722 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Voor ik u naar huis stuur, heb ik een zeer belangrijke mededeling: niemand minder dan de heer Willem-Frederik Schiltz is vandaag jarig. (*Applaus*)

Mijnheer Schiltz, het is de gewoonte dat dan wordt getrakteerd, met vlaai of zo. Dat is een suggestie die we u in dezen doen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag. Ik vraag er even uw aandacht voor dat de aanvang van de ochtendvergadering van woensdag 29 juni 9 uur is.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 29 juni 2016 om 9 uur en 14 uur.

Ik wens u een behouden thuiskomst.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 16.38 uur.

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Herman De Croo, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bert Moyaers, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Tine Soens, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Wouter Vanbesien, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele, Steve Vandenbergh, Elke Van den Brandt, Joris Vandenbroucke, Koen Van den Heuvel, Francesco Vanderjeugd, Anke Van dermeersch, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Karl Vanlouwe, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants.

Afwezig met kennisgeving

Rik Daems, Piet De Bruyn, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Katia Segers: ambtsverplichtingen;

Ortwin Depoortere: familieverplichtingen;

Caroline Bastiaens, Mathias De Clercq, Ingeborg De Meulemeester, Guy D'haeseleer, Ann Soete, Freya Van den Bossche, Karim Van Overmeire: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Jean-Jacques De Gucht, Jan Durnez, Jan Hofkens, Ward Kennes, Nadia Sminate, Jan Van Esbroeck

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers**Stemming nr.1:****JA-stemmen:**

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Herman De Croo, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Marino Keulen,

Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bert Moyaers, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Willy Segers, Tine Soens, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Herman De Croo, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bert Moyaers, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Tine Soens, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants